

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 157-158
Μάρτιος - Απρίλης 1996

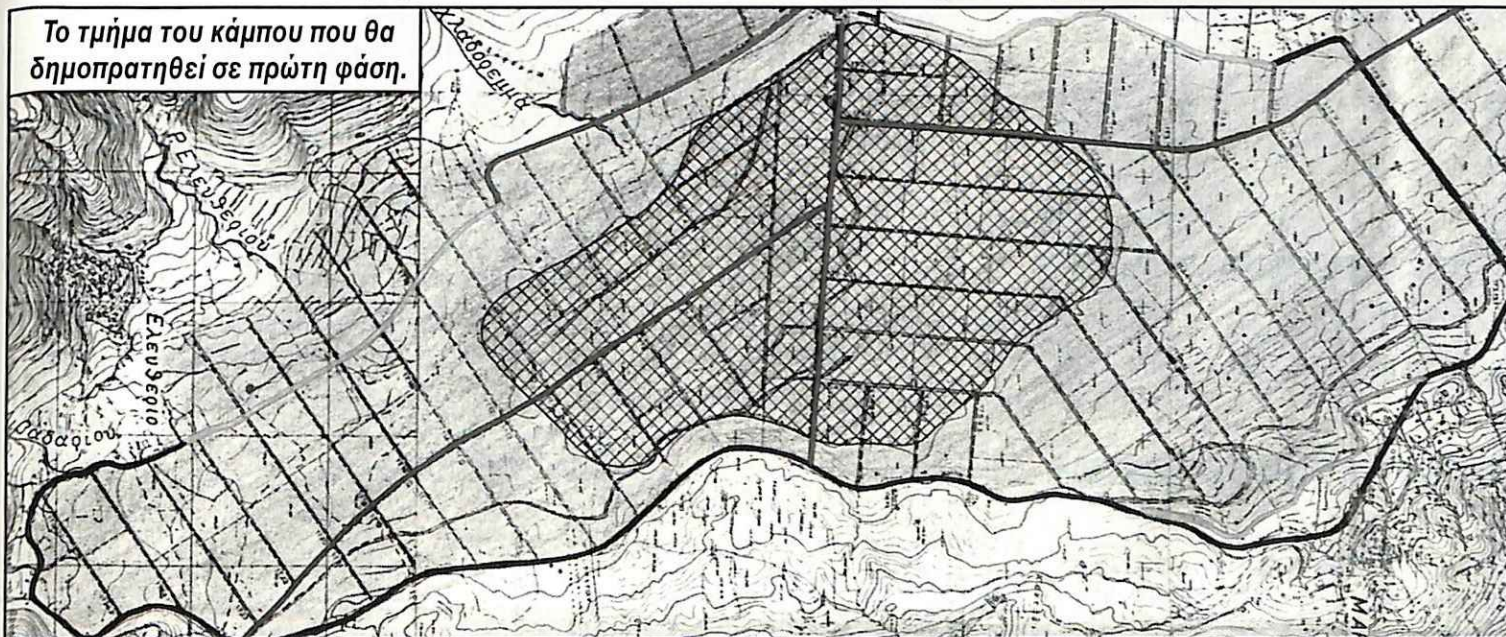
ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΥΜΗΤΤΟΥ 92 • 15561 ΧΟΛΑΡΓΟΣ • ΤΗΛ: 6514 487

PORT
PAYÉ
HELLAS

ο κάμπος Μαργαριτίου

Το τμήμα του κάμπου που θα
δημοπρατηθεί σε πρώτη φάση.

Ο κάμπος του Μαργαριτίου περιμένει την επέμβαση μας για αξιοποίηση.

Όπως είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο μας στο Υπουργείο Γεωργίας έγινε στις 16-2-1996 σύσκεψη με θέμα την πρόοδο εκτέλεσης του έργου αξιοποίησης κάμπου Μαργαριτίου.

Στο πρακτικό που παραθέτουμε φαίνεται το τι αποφασίστηκε.

Η Αδελφότητα Μαργαριτιωτών της Αθήνας και η έκδοσή μας, πρωτοπόροι στους αγώνες για την εκτέλεση του τόσο ζωτικού για την περιοχή μας έργου, αποδεχθήκαμε τ' αποφασισθέντα, σαν επίτευξη του εφικτού και όχι του επιθυμητού.

Δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε τους αγώνες μέχρις ότου ολοκληρωθεί το έργο.

Γνωρίζουμε πως τα εμπόδια είναι πολλά, ελπίζουμε όμως πως με τη βοήθεια όλων όσων μας συμπαραστάθηκαν μέχρι σήμερα, τους οποίους και ευχαριστούμε θερμά, θα τα καταφέρουμε.

Πρέπει να γίνει συνείδηση όλων πως ο κάμπος είναι ο βασικός παράγων ανέλιξης μιας περιοχής που για λόγους εθνικούς πρέπει να είναι πληθυσμιακά και οικονομικά ανθηρή.

Οι αποφάσεις της σύσκεψης της 16-2-96

Μετά από παράθεση στοιχείων για το έργο από τους συμμετέχοντες αρμόδιους υπαλλήλους ακολούθησε διαλογική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων επί του θέματος.

Αφού ελήφθησαν υπόψη όλα τα στοιχεία για τους περιορισμούς και τις δυνατότητες που υπάρχουν για την επίλυση των προβλημάτων και την προώθηση των εργασιών εκτέλεσης του έργου, αποφασίστηκαν τα εξής:

1. Το έργο να χωριστεί σε τρεις ζώνες Α, Β, Γ και να προωθηθεί η εκτέλεσή του σε δύο (2) φάσεις.
2. Κατά την πρώτη φάση να προχωρήσει η δημοπράτηση των εξής εργασιών:
 - α. Κατασκευή του αρδευτικού και στραγγιστικού δικτύου (συμπεριλαμβανομένων και των προβλεπομένων αντλιοστασίων (Α1, Α2) στις ζώνες Α και Β.
 - β. Κατασκευή μόνο του στραγγιστικού - αποχευτικού δικτύου σε τμήματα της ζώνης Γ (τμήμα από το όριο της ζώνης Β έως Επαρχιακή οδό Πρέβεζας - Ηγουμενίτσας).
 - γ. Καλλιέργεια των καταβοθρών πλην αυτής του Παλαιοκάστρου (καταβόθρα ζώνη Γ).
3. Το αρδευτικό δίκτυο της ζώνης Γ καθώς και το υπόλοιπο αποστραγγιστικό αποχευτικό δίκτυο να εκτελεστεί στη Β' φάση.
4. Μετά την κατασκευή των αρδευτικών δικτύων στις ζώνες Α' και Β' και κατά τη διάρκεια ανάπτυξής του να παρακολουθείται η επίδραση - επηρεασμός της λειτουργίας του επί του έλους Καλοδικίου, προκειμένου να διαπιστωθεί η επαλήθευση των προϋποθέσεων υπό τις οποίες δόθηκε η προέγκριση χωροθέτησης του έργου.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Ε' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 157-158
Μάρτης-Απρίλιος 1998

Ιδιοκτήτης
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ
«Ο Άγιος Βασίλειος»
Υμηττού 92
155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Εκδότης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Πρόεδρος της Αδελφότητας
Υμηττού 92
155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. σπιτιού: 65.14.487

Διευθυντής
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΗΣ
Λυκάβου 34 • 15772 ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Τηλ. 7770732

Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία
Επιμέλεια-Ατελιέ-Εκτύπωση
PRESS LINE
Υπεύθυνος: Ν. Πανδής
Μάγερ 11 • 104 38 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. Κέντρο 5244555 FAX: 5243345

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη
και τις απόψεις του Συλλόγου.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας**
Πρόεδρος: Μπακαγιάννης Ευάγγελος
Αντιπρόεδρος: Αηδώνης Δημήτριος
Γ. Γραμματέας: Τόζας Ευάγγελος
Ταμίας: Παντούλης Γεώργιος
Μέλη: Γκίνης Γεράσιμος
Τσάκου-Βουρεζά Μαρίνα
Μπόλωσης Ιωάννης

**ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΣΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ**

Ο λόγος της σύνταξης

ΤΑ «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» περιμένουν

- Από τους συνεργάτες να στέλνουν γρήγορα τις εργασίες τους.
- Να διευρυνθεί ο κύκλος των συνεργατών.
- Από την Κοινότητα Μαργαριτίου να μας στέλλονται οι αποφάσεις του Κοινοτικού συμβουλίου, τα διεκδικητικού χαρακτήρα έγγραφα και οι απαντήσεις σ' αυτά καθώς και τα Κοινωνικά.
- Από το Συμβούλιο περιοχής τις αποφάσεις και ενημέρωση.
- Από τους προέδρους κοινοτήτων της περιοχής Μαργαριτίου την ενημέρωσή τους, διευρύνοντας έτσι τον κύκλο ενδιαφερόντων της έκδοσής μας.
- Να μας σταλούν καινούργιες διευθύνσεις αναγνωστών και οι παλιοί να μας κρατούν ενήμερους με τις μεταβολές.
- Να μας καταβάλλονται απ' όλους κάποιες, έστω και συμβολικές, συνδρομές για να φαίνεται ότι αναγνωρίζεται το έργο μας και μας θυμούνται. Παράλληλα θ' αποκτήσουμε στην πολυπόθητη οικονομική άνεση γι' απρόσκοπτη έκδοση.

Υπόσχονται

- Συνέχεια της έκδοσης.
- Τακτικότητα και συνέπεια.
- Βελτίωση εμφάνισης της ύλης.
- Μαχητικότητα και διεκδικητικότητα.
- Προτάσεις και ιδέες.

**Ας βοηθήσουμε όλοι να γίνουν πραγματικότητα
όλα τα παραπάνω.**

Η σύνταξη

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Από 1.000 Δρχ.: 1040 Απόστολος Χανάς • 1200 Σίμος Χατζής.

Από 2.000 Δρχ.: 1034 Χρήστος Μπράγιας • 1039 Αντώνης Γκίνης • 1202 Ιωάννης Ζήκος
• 1203 Πασχάλης Σούφης • 1204 Ευάγγελος Μάμος • 1208 Χρήστος Σούφης.

Από 2.500 Δρχ.: 1201 Σπύρος Στ. Νικολάου.

Από 3.000 Δρχ.: 1205 Θωμάς Λ. Ντρίτσος • 1210 Χρήστος Ιωαν. Ζήκος.

Από 5.000 Δρχ.: 1035 Σταύρος Κουνής • 1036 Αικατερίνη Λύκα-Καλίδου • 1037 Παρα-
σκευή Λύκα-Καλτσέρα • 1199 Ελευθέριος Πουλής • 1206 Φώτης Σούφης • 1207 Σπύρος
Σούφης.

Από 10.000 Δρχ.: 1038 Ηλίας Λύκας • 1209 Αρσινόη Κοκόση-Κοβάνη στη μνήμη του πα-
τέρα της Γεωργίου και των αδελφών της Ναυσικάς και Κωστάκη Μπακαγιάννη.

Ευχαριστούμε θερμά για τις ενισχύσεις και παρακαλούμε και άλλους να βο-
θήσουν ν' αυξηθούν τα έσοδα της έκδοσής μας. Το ταμείο μας δεν πάει καλά.

Οι Μαργαριτιώτες Ζητούν....

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Η ιατρική περίθαλψη των κατοίκων της επαρχίας Μαργαριτίου, των χιλιάδων τουριστών που κατακλύζουν τις παραλίες και των διερχόμενων στον εθνικό δρόμο μας έχει απασχολήσει πολλές φορές χωρίς βέβαια θετικό αποτέλεσμα, απ' ό,τι φαίνεται, αφού το ενισχυμένο περιφερειακό ιατρείο Μαργαριτίου μένει για μεγάλη διαστήματα χωρίς γιατρό. Τώρα προστίθενται και τα κτιριακά προβλήματα. Φαίνεται πως το Μαργαρίτι είναι μακριά από τους Φιλιάτες απ' όπου η Διοίκηση του Νοσοκομείου ρυθμίζει την περίθαλψη του Θεσπρωτικού λαού.

Και να σκεφτεί κανείς πως οι υποσχέσεις για ίδρυση και λειτουργία Κέντρου Υγείας στο Μαργαρίτι ακούστηκαν πολλές φορές κύρια σε προεκλογικούς λόγους και προγράμματα.

Πάντως οι Μαργαριτιώτες είναι εξαγριωμένοι με το θέμα της ιατρικής περίθαλψης και θα ξεσπάσουν...

Το κτίριο του ιατρείου επισκευάστηκε!!! πρόσφατα με πίστωση 5 εκατ. δραχμές και το μόνο που κατάφεραν είναι να μπαίνουν τα νερά από τη μια μεριά και να βγαίνουν από την άλλη. Ρίξε μια ματιά στο θέμα κύριε νομάρχη και στην ανάγκη κάλεσε και τον εισαγγελέα να σε βοηθήσει.

Σηκώνει το κτίριο που στεγάζετο το Ιατρείο Μαργαριτίου άλλες επισκευές; Μήπως πρέπει να προχωρήσουμε στο κτίσιμο νέου κτιρίου;

Από: Κοινότητα Μαργαριτίου Αριθ. πρωτ. 298/26-3-96

ΠΡΟΣ: Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο-Κέντρο Υγείας Φιλιάτων

ΘΕΜΑ: «Λειτουργία Περιφερειακού Ιατρείου Μαργαριτίου»

Το Μαργαρίτι είναι πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας του ν. Θεσπρωτίας και έδρα Συμβουλίου Περιοχής. Αποτελεί κέντρο μιας περιοχής με περισσότερους από τρεις χιλιάδες μόνιμους κατοίκους, οι οποίοι τους καλοκαιρινούς μήνες, με τη διαμονή αδειούχων απόδημων αλλά και παραθεριστών, είναι πολύ περισσότεροι.

Διαθέτει σχολεία: Παιδικό Σταθμό, Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο - στα οποία φοιτούν τριακόσιοι περίπου μαθητές.

Αποτελεί επίσης διοικητικό και συγκοινωνιακό κέντρο της περιοχής, καθώς βρίσκεται πάνω στην Ε.Ο. Ηγουμενίστας - Πρέβεζας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Την ευθύνη της παροχής πρωτοβάθμιας υγειονομικής φροντίδας, για όλη αυτή την περιοχή, την έχει το Π.Ι. Μαργαριτίου (μαθητές σχολείων, τροχαία περιστατικά κ.τ.λ.).

Στα πλαίσια της βελτίωσης των συνθηκών πρωτοβάθμιας υγειονομικής φροντίδας και της αύξησης της λειτουργικής απόδοσης του Π.Ι., έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής και παρακαλούμε να ληφθούν σοβαρά υπόψη κατά το σχεδιασμό - προγραμματισμό της υπηρεσίας σας.

Α. Κτιριακό: Ο χώρος στον οποίο σήμερα (και για πολλές δεκαετίες) στεγάζεται το ιατρείο, δεν ανταποκρίνεται τις σύγχρονες ανάγκες. Η εικόνα δε την οποία παρουσιάζει είναι απαράδεκτη (υπερβολική υγρασία κτλ.).

Επιβάλλεται η μεταφορά και στέγάσή του σε κτίριο, που (σε κατάλληλο χώρο) διαθέτει και παραχωρεί η κοινότητα, το οποίο είναι

σε θέση με ανάλογες εργασίες συντήρησης και προσθήκης (προϋπολογισμού 30.000.000 δρχ. περίπου) να εξυπηρετήσει τις ανάγκες ακόμη και ενός Κέντρου Υγείας.

Β. Ιατρικό - Νοσηλευτικό Προσωπικό: Το φαινόμενο του κανενός γιατρού για μήνες, ή του ενός, ο οποίος επισκέπτεται βάσει προγράμματός και τα άλλα έξι χωριά της περιοχής, επισκέπτεται το Κ.Υ. Ηγ/τσας, ή και παραμένει εκεί για μήνες, είναι απαράδεκτο. Επιβάλλεται η στελέχωση του Π.Ι. με επιστημονικό ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό: Αύξηση των θέσεων των γιατρών τουλάχιστον σε τρεις, τοποθέτηση δύο νοσηλευτριών σε μόνιμη βάση, επίσκεψη ιατρών ειδικοτήτων περιοδικά (π.χ. μια φορά την εβδομάδα παιδίατρος, γυναικολόγος κ.τ.λ.).

Γ. Εξοπλισμός: Ο τεχνολογικός - ξενοδοχειακός εξοπλισμός, τον οποίο σήμερα διαθέτει το Π.Ι., είναι πενιχρός και παλιός. Επιβάλλεται η διάθεση σύγχρονου τεχνολογικού, ιατροφαρμακευτικού και ξενοδοχειακού εξοπλισμού (αναπνευστική υποστήριξη, καρδιογράφος, σακχαρομετρητής, εξεταστικά κρεβάτια κ.τ.λ.) - καθώς και ενός ασθενοφόρου.

Θεωρούμε δεδομένη την πολιτική βούληση για την επίλυση των προβλημάτων μας και ζητούμε να ληφθεί σοβαρά υπόψη αυτή η κραυγή αγωνίας, διότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να ανεχθούμε πλέον αυτή την κατάσταση. Θα διεκδικήσουμε με κάθε τρόπο, ακόμη και δυναμικά, το δικαίωμα στη ζωή.

Κοινοποίηση

- Γραφείο Υπουργού & Γεν. Γραμματέα Υπ. Υγείας - Πρόνοιας
- Γραφείο Υπουργού Οικονομικών • Νομάρχη Θεσπρωτίας

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Χαράλαμπος Καρδάνης

 συνέχεια από την προηγούμενη έκδοση

Ο Γουϊλκινσον, ο Χόλτερμαν και εγώ είχαμε μια πολύ ευχάριστη αλλαγή προς το τέλος Απριλίου. Για να συμπληρώσουμε τη μελέτη του Άχεροντα, έπρεπε να κάνουμε λεπτομερή τοπογραφική αποτύπωση της περιοχής στο Γλυκί, όπου εκβάλλει ο ποταμός. Για το σκοπό αυτό, με το Γιάννη Ράμμο και λίγους άνδρες στήσαμε μια μικρή κατασκήνωση, στην όχθη του ποταμού, λίγο πιο κάτω από το Γλυκί.

Ύστερα από διαμονή εβδομάδων στο στριμωγμένο χώρο ενός σπιτιού ήταν πολύ ευχάριστο να νοιώσουμε ξανά τη γλυκιά ελευθερία που σου προσφέρει η κατασκήνωση.

Η φάση αυτή της εργασίας μας θα μου μείνει αξέχαστη λόγω της επίσκεψης που πραγματοποιήσαμε μια Κυριακή στο ορεινό προπύργιο του Σουλίου.

Για πρώτη φορά άκουσα την επική ιστορία των Σουλιωτών από το Νίκο Απέρρη, όταν μας είχε επισκεφθεί στο Μεσοπόταμο. Είναι μια ιστορία που οι Έλληνες τη διηγούνται με δικαιοδογημένη υπερηφάνεια, και το τραγούδι των γυναικών του Ζαλόγγου «Έχετε γειά βρυσούλες...» το θυμούνται παντού και πάντα οι Έλληνες με ευλάβεια.

Σ' αυτό το κάστρο ψηλά στα βουνά, πάνω από το Γλυκί, οι Σουλιώτες αντιστάθηκαν πολλά χρόνια στις αλλεπάλληλες απόπειρες του Αλή - Πασσά, του τυραννικού Δεσπότη της Ηπείρου, να τους κατακτήσει και να τους ξεερριζώσει από τον τόπο τους. Τελικά όμως, ύστερα από προδοσία, αναγκάστηκαν να φύγουν με τις γυναίκες και τα παιδιά τους στα βουνά, κυνηγημένοι από τους Τούρκους. Βρήκαν καταφύγιο στο μοναστήρι στο Ζάλογγο, στα βουνά πάνω από το Λούρο. Εδώ, και ενώ τους ακολουθούσαν οι Τούρκοι, και οι άντρες ετοιμαζόταν να πολεμήσουν, οι γυναίκες διέφυγαν με τα παιδιά τους στα βουνά.

Στη μάχη που ακολούθησε, οι Έλληνες, κάτω από τη συντριπτική αριθμητική υπεροχή των Τούρκων, εξοντώθηκαν. Στο μεταξύ, οι γυναίκες ξέροντας τι συμβαίνει, και ποιά θα ήταν η μοίρα τους αν έπεφταν ζωντανές στα χέρια των Τούρκων, σκαρφάλωσαν, κουβαλώντας τα παιδιά τους, στη ψηλότερη κορυφή των βράχων, πάνω από το Ζάλογγο. Εδώ ένωσαν τα χέρια τους η μία με την άλλη, και άρχισαν να χορεύουν γύρω από την κορυφή, και όταν η πρώτη του χορού τέλειωνε το γύρο της, ριχνόταν με τα παιδιά της στο γκρεμινό, και εύρισκε τραγικό θάνατο, πέφτοντας στους από κάτω βράχους. Η μία μετά την άλλη έκαναν το ίδιο, και έτσι ξεκληρίστηκαν όλες.

Οι ντόπιοι αρκετές φορές μας είχαν δείξει το κάστρο του Σουλίου ψηλά στο βουνό, μόλις να διακρίνεται με γυμνό μάτι, ποτέ όμως δεν υπολόγιζα ότι θα σκαρφάλωνα μέχρι εκεί. Ένα βράδι όμως, στο καφενείο στο Γλυκί, ο δάσκαλος του χωριού έρριξε την ιδέα. Θα ερχόταν μαζί μας και θα φρόντιζε να βρει έναν αξιόπιστο οδηγό, καθώς το ορεινό μονοπάτι ήταν πολύ δύσκολο να το ακολουθήσεις. Επιφυλάχθηκα να το συζητήσω με τον Γουίλκινσον, ενώ εντωμεταξύ αυτός θα έψαχνε για οδηγό.

Δεν περίμενα ότι ο Γουίλκινσον θα ήθελε να έρθει μαζί μας, σε μια αναρρίχηση που όλα μαρτυρούσαν ότι θα ήταν πολύ ε-

ΤΙΘΑΣΕΥΟΝΤΑΣ ΑΡΧΑΙΟΓΑΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μνήμες που ξαναζωντεύουν το βιβλίο ενός φιλέλληνα
Από το βιβλίο του JACK MOORE «Tamingivers of Greece» • Farawaybooks 1981

Ο Αχέροντας στους πρόποδες των βουνών του Σουλίου.

ω Κοιλιάδα του Αχέροντα όπως φαίνεται πλημμυρισμένη, από το Γλυκί, τον Απρίλιο 1931.

Το απόσπασμα από το βιβλίο αποτελεί μέρος στις φετινές γιορτές του Σουλίου

πίπουν, αυτός όμως πρόθυμα συμφώνησε να πάω εγώ, και μερικοί από τους παλιούς μου φίλους, οι οποίοι μερικές φορές έρχονταν να με συναντήσουν μέσα σε καθεδρικό ναό, και ο ήχος των ορμητικών κυμάτων κατά την αναρρίχηση, μερικές φωτογραφίες από ψηλά, της πόλης που ήταν σαν μουσικά, που ερχόταν να προστεθεί στην απόλαυση του Αχέροντα.

Όλα ρυθμίστηκαν όπως έπρεπε, και τελικά ξεκινήσαμε εξή-
τομα, αμέσως μετά το πρωινό μας, κουβαλώντας μαζί μας α-
ένα σάντουιτς. Στην αρχή, σκαρφάλωσα μόνος μου ψηλά σ-
κορυφή του λόφου πάνω από το Γλυκί, από όπου τράβηξα π-
ρικές φωτογραφίες, και παρόλο που δεν είχα τον ήλιο σε π-
τάλληλη θέση, η φωτογραφία της πεδιάδας, αν και κακά φω-
σμένη, έδειχνε αρκετές λεπτομέρειες.

Στην αρχή, το μονοπάτι στις ρίζες των λόφων ήταν αρκετά δύσκολο, οι άλλοι όμως πίσω μας δυσκολευόταν και έμεναν πικολοβάδιστο, αυτό όμως μέχρι το σημείο που αρχίζει να παύει αυτό συχνά αναγκάζομασταν να βαδίζουμε πιο αργά, ώ- νει την κλίση του βουνού. Τότε το μονοπάτι γινόταν κάπως πιο ευχάριστη και μην αραιώνουμε πολύ.

[illegible]

ναποτεθεί από τα νερά του ποταμού, και αυτό τους έδινε μελεταία μισή ώρα της ανάβας μας απέδειξε γιατί το
αιθέρια όψη, που γινόταν ακόμη πιο ωραία καθώς έπεφταν, είχε αντισταθεί με επιτυχία για τόσα χρόνια στις αλλε-
πάνω τους οι αστραφτερές ακτίνες του ήλιου, περνώντας όλες απόπειρες των Τούρκων να το εκπορθήσουν. Το μο-
σα από τα φυλλώματα των βαλανιδιών. Κοιτάζοντας προς τη, που επέτρεπε να βαδίζει ο ένας πίσω από τον άλλο, α-
κατεύθυνση του διαδρόμου που είχε δημιουργήσει το ποτάμι, σαν φίδι την απότομη πλαγιά του βουνού, και σε πολ-

λά σημεία ήταν σαφές ότι και ένας μόνο πολεμιστής, από ψηλά, θα τα κατάφερνε να φράξει το δρόμο όσων και αν επιχειρούσαν επίθεση.

Σε πολλά σημεία περνούσες με δυσκολία μέσα από τη βλάστηση, και αυτό σε ένα τόσο στενό μονοπάτι έκανε τα πατήματά μας πολύ επισφαλή. Σε κάποια θέση, καθώς με δυσκολία περνούσα μέσα από τα κρεμασμένα κλαδιά ενός θάμνου, τσουγκρανίστηκα στο πρόσωπο, λίγο πιο κάτω από το μάτι, από ένα αγκάθι. Με ξάφνιασε ο πόνος, και με δυσκολία κράτησα την ισορροπία μου. Ρίχνοντας μια φοβισμένη ματιά προς τα κάτω, αντίκρισα το βάραθρο στο οποίο θα μπορούσα να είχα πέσει. Φώναξα τον οδηγό να με βοηθήσει να βγάλω το αγκάθι, και ξαναρχίσαμε την αναρρίχηση κάπως κλονισμένοι. Κάπου - κάπου ρίχναμε ματιές προς την μακρινή πεδιάδα και συνειδητοποιούσαμε το ύψος στο οποίο βρισκόμασταν.

Τελικά τα καταφέραμε να φθάσουμε σε ένα μικρό χωριό, που απείχε μερικές, εκατοντάδες μέτρα από το κάστρο. Με τον τρόπο που οι χωριανοί χαιρετούσαν το δάσκαλο και τον οδηγό καταλάβαμε ότι ήταν παλιοί γνώριμοι, και αφού εξηγήθηκε ο λόγος της επίσκεψής μας, μας οδήγησαν στο σπίτι του προέδρου του χωριού.

Θυμάμαι ότι είχα πολύ εντυπωσιαστεί, όσο χρόνο μείναμε εκεί, από την ολοφάνερη προσωπικότητα των μελών της οικογένειας. Ο δάσκαλος μας εξήγησε ότι φημιζόταν για το ότι ήταν απευθείας απόγονοι των Σουλιωτών, και κοιτάζοντάς τους, αυτό δεν με εξέπληττε.

Η γνώμη που σχημάτισα για αυτούς δεν ήταν προκατειλημμένη, είμαι βέβαιος, επειδή έμαθα την καταγωγή τους. Μου φαινόταν ότι το παρουσιαστικό τους εν γένει και η συμπεριφορά τους κατεδείκνυν τη σωστή ποιότητα ανθρώπων. Οι άντρες φαινόταν να διακατέχονται από ένα είδος άγριας περηφάνειας, αλλά η ομιλία και το φέρσιμό τους ήταν πολύ ευγενικά, και κατά παράξενο τρόπο μου θύμιζαν τους κατοίκους της άνω Σκωτίας. Οι γυναίκες ήταν ευθυτενείς και εντυπωσιακά ωραίες, χωρίς το συνεφιασμένο ύφος που είναι κατάλοιπο της τουρκικής επίδρασης, και το οποίο διακρίνεις καμιά φορά στις γυναίκες που κατοικούν στα πεδινά.

Πάρα πολλές φορές, στα πολλά χρόνια που με χωρίζουν από εκείνη την ημέρα, έχω κοιτάξει τις φωτογραφίες που βγάλαμε, εξετάζοντας με μεγεθυντικό φακό τα χαρακτηριστικά των ωραίων αυτών ανθρώπων. Οι ομαδικές φωτογραφίες έχουν μόνιμη θέση στα αρχεία της εταιρείας Boot's στο Σέφφιλντ. Κατά ένα περίεργο τρόπο θυμάμαι εκείνη την ημέρα ως επίσκεψη στους ανθρώπους του Σουλίου, παρά σαν επίσκεψη στο κάστρο.

Δεν περίμενα να είναι τόσο ερειπωμένο το κάστρο. Τα θεμέλιά του που το κρατούσαν στον ορεινό όγκο ήταν ανέπαφα, αλλά η τοικοποιΐα και τα εσωτερικά κτίσματα είναι τόσο κατεστραμμένα ώστε ήταν αδύνατο να σχηματίσω νοερή εικόνα του πρωτοτύπου. Κοιτάζοντας από έξω, εύκολα αντιλαμβάνεσαι το πόσο απόρρητο ήταν το κάστρο.

ΤΙΘΑΣΕΥΟΝΤΑΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Συνέχεια από την 5η σελίδα

Ο Γιάννης Ράμμος για πολύ ώρα κουβέντιαζε με τον αρχηγό και με τα μέλη της οικογένειάς του. Την ώρα που τελειώσαμε την εξερεύνηση του κάστρου ήταν περίπου τα μισά του απογεύματος, και ο οδηγός μας νοιαζόταν για να ξεκινήσουμε για την επιστροφή, ώστε να μη μας πιάσει η νύχτα. Αποχαιρετήσαμε τους ανθρώπους και ξεκινήσαμε.

Η κατάβαση ήταν πολύ περισσότερο δύσκολη από ό,τι περιμέναμε. Το ανώμαλο έδαφος και οι απότομες κλίσεις έκαναν πολύ δύσκολο να βρίσκουμε γερά πατήματα, και με τα συνεχή γλιστρήματα καθυστερούσαμε την πορεία. Τα καταφέραμε όμως και φθάσαμε στο Γλυκί χωρίς απρόοπτα. Γυρίσαμε στην κατασκίνωση λίγο μετά τη δύση του ήλιου, και αφού κάναμε το λουτρό μας και ήπαμε τις μπύρες μας, στρωθήκαμε για δείπνο με το τραπέζι μας δίπλα σε ένα ρυάκι.

Μία ή δύο μέρες μετά, ξηλώσαμε την κατασκίνωση και επιστρέψαμε στο σπίτι μας στο Μεσοπόταμο. Σχεδόν αμέσως αρχίσαμε να ετοιμάζουμε τα πράγματά μας για το ταξίδι στη νέα θέση εργασίας, στις εκβολές των ποταμών Λούρου και Άραχθου, κοντά στην Άρτα.

Ο Ουίλιανσον και ο Στάινμπανκ αναχώρησαν για την Άρτα για να κάνουν αναγνώριση της νέας περιοχής εργασίας. Έφυγαν με μουλάρια για την Πάργα, από όπου θα έπαιρναν το πλοίο για την Πρέβεζα, και εν συνεχεία με αυτοκίνητο θα πήγαιναν στην Άρτα.

Είχαμε την πληροφορία ότι ο δρόμος μέσα από τα βουνά προς την κοιλάδα του Λούρου ήταν πολύ ανώμαλος και απότομος, ακόμη και για τα μουλάρια που θα κουβαλούσαν τον εξοπλισμό μας. Γι' αυτό το λόγο αποφασίστηκε, προς μεγάλο μας ενθουσιασμό και χαρά, να νοικιάσουμε ένα καϊκι από την Πάργα, για να μας μεταφέρει από τη Σπλάττζα.

Το καϊκι ήταν ένα τυπικό λεβαντίνικο ιστιοφόρο 30 τόνων, με βοηθητική μηχανή. Έφτασε νωρίς ένα πρωί στη Σπλάττζα, και φάγαμε όλη την ημέρα μεταφέροντας τα πράγματά μας στην παραλία, με μουλάρια. Ο Μπάρι και εγώ εμπορεύαμε τη φόρτωση, αλλά καθώς η συσκευασία ήταν πολύ καλή, το μόνο που έπρεπε να προσέχουμε ήταν το κουβάλημα, ώστε να μη πέσει τίποτε στη θάλασσα, και να μην υπάρχουν καθυστερήσεις. Ο καπετάνιος μερμνούσε για το σίβαγμα πάνω στο σκάφος, ώστε το φορτίο να είναι καλά μοιρασμένο. Έτσι, για να πω όλη την αλήθεια, ο Μπάρι και εγώ περάσαμε μια μέρα λούφας, περνώντας την ώρα μας ξαπλωμένοι στην ακτή και κουβεντιάζοντας.

Στη διάρκεια ενός διαλείμματος στη φόρτωση, είδαμε το Γιάννη Ράμο να κάθεται στο καφενείο και να συζητάει, με σοβαρό ύφος, με έναν Παππά. Όταν πήγαμε και εμείς εκεί για καφέ, μας πλησίασε και μας είπε ότι ήθελε να μας μι-

Το εσωτερικό του φρουρίου στο Σούλι, μετά τις καταστροφές από τις εφόδους του Αλή Πασά.

λήσει ο ιερέας και να μας ζητήσει μια χάρη. Μετά τις συστάσεις, ο ιερέας μας εξήγησε ότι λειτουργούσε στην ενορία ενός μικρού παραλιακού χωριού, βόρεια της Πάργας (κατά πάσα πιθανότητα ήταν το μέρος που, τα χρόνια, που ακολούθησαν, έγινε το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, αλλά που εκείνη την εποχή ήταν πολύ λίγο γνωστό).

Μας είπε ότι στο μικρό σχολείο του χωριού, υπηρετούσε ως δασκάλα μια νεαρή κοπέλα, της οποίας η μητέρα είχε πεθάνει πρόσφατα. Μίλησε για την κοπέλα με τα καλύτερα λόγια, ότι ήταν ασυνήθιστα γοπτευτική και πολύ μορφωμένη, υποδειγματικού χαρακτήρα, και ότι ήταν από διακεκριμένη οικογένεια της Κέρκυρας. Μας είπε ακόμη ότι θα χαιρόταν πολύ αν δινόταν η ευκαιρία να του γνωρίσει την κοπέλα. Αυτό με ξάφνιασε πολύ ώστε δεν το απέκλεισα, όπως υποθέτω ότι θα έπρεπε αν το σκεφτόμουν καλύτερα. Νομίζω ότι έπρεπε να ένοιωσα κολακευμένος, επειδή με ξεχώρισαν, και θα πρέπει να έδειξα ενθουσιασμό όταν ο παππάς με ρώτησε αν είχα σκεφθεί να περάσω λίγες μέρες στην Κέρκυρα.

Ο Μπάρι και εγώ είχαμε ήδη προγραμματίσει να επισκεφθούμε το νησί πριν φύγουμε από την Ήπειρο, και έτσι τώρα ρυθμίστηκε, ότι κατά τη διάρκεια των θερινών σχολικών διακοπών, που η κοπέλα θα ήταν στο σπίτι της στην Κέρκυρα, θα πεταγόμασταν εκεί για λίγες μέρες, οπότε τότε ίσως θα ήταν δυνατό να γνωρίσουμε την κοπέλα και την οικογένειά της. Δεν είμαι βέβαιος, αλλά νομίζω ότι ο Γιάννης, που είχε οσφρανθεί ειδύλλιο, είχε κρυφά υποσχεθεί στον ιερέα, να συντηρήσει το ενδιαφέρον μας, και να τον ενημερώνει. Έτσι άρχισε το ενδιαφέρον μου, αν όχι η αναζήτηση, της όμορφης Ευαγγελίας Βελισσαρίου.

➤ **συνέχεια στην επόμενη έκδοση**

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Άρθρο του Ηλία Μπάκα

Δημοσιεύουμε το άρθρο του Ηλία Μπάκα που αναφέρεται στην προσπάθεια που πρέπει να καταβάλουμε όλοι για να καταγραφούν οι μνήμες των παλαιότερων συμπατριωτών μας. Παραθέτουμε επίσης μία συγκλονιστική φωτογραφία.

Το θέμα μας έχει απασχολήσει από το πρώτο φύλλο της έκδοσής μας και πιστεύουμε πως κάτι πετύχαμε προς την κατεύθυνση αυτή.

Αν δεν είχαν εκδοθεί τα ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ θα χανόταν ακόμα περισσότερα.

Ας αναλογιστούμε όλοι το χρέος μας προς το τόπο μας και την ιστορία του και ας αρχίσουμε να καταγράφουμε όχι μόνο τις μνήμες των πατεράδων μας αλλά και τις δικές μας. Τα μαγνητόφωνα κάνουν το έργο πιο εύκολο. Οι σελίδες της έκδοσής μας, όλες και όχι μία, είναι διαθέσιμες για να δημοσιεύσουν τις ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ.

Τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»

Έφυγαν χωρίς να καταγράψουμε τις μνήμες τους και όμως ήταν πρωταγωνιστές στα γεγονότα του πολέμου. (Τη φωτογραφία μας έδωσε ο Βασίλης Μπάκας).

Για πρωτοσέλιδο στην εφημερίδα μας θα πρότεινα ένα άρθρο για την αναγκαιότητα καταγραφής της ιστορικής μνήμης των χωριών μας.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι οι ιστορικές μνήμες των χωριών μας στερεύουν μέρα με τη μέρα επικίνδυνα. Οι αυτόπτες μάρτυρες σε λίγα χρόνια θα είναι οριστικά απόντες. Είναι υποχρέωση όλων μας να διασώσουμε ό,τι ακόμα μπορούμε.

Συγχωριανοί, ρωτήστε τους παλιότερους και αποτυπώστε τη μνήμη τους. Απλές, προσωπικές ιστορίες από τους πολέμους, την Κατοχή, την πείνα, την κοινωνική ζωή, την καθημερινότητα, τώρα είναι η τελευταία ευκαιρία να διασωθούν.

Τα χρόνια από το 1940 και μετά είναι ίσως η περίοδος όπου δόθηκε το τελειωτικό χτύπημα στον παραδοσιακό πολιτισμό στην Ελλάδα. Μερικοί ίσως πουν ότι και αυτά που κάνουμε εμείς σήμερα θα θεωρούνται με τη σειρά τους παραδοσιακά μετά από 50 χρόνια, κάνουν λάθος. Οι παραδοσιακές κοινωνίες, δεν ήταν απλώς παλαιότερες, αλλά ήταν κοινωνίες που βασιζόνταν σε εντελώς διαφορετικές αξίες και αρχές από τις σημερινές. Μόνο ό,τι έφτιαξαν εκείνες είναι παραδοσιακό.

Συγχωριανοί, κάποιος που έχει αρκετά βιώματα από το χωριό του, όπως το έζησε πριν το 1940, έχει γεννηθεί πριν το 1930. Αυτόν τον άνθρωπο, πόσο καιρό θα τον έχουμε ακόμα κοντά μας;

Ένα από τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά κάθε παραδοσιακού πολιτισμού είναι ότι είναι προφορικός. Οι τελευταίοι αυτόπτες μάρτυρες της παράδοσης βρίσκονται ακόμα ανάμεσα μας. Οι θύμησες αυτών των ανθρώπων είναι όπως το σκου-

πακι του αρχαιολόγου. Τα παιδιά μας θα διαβάζουν και θα γνωρίζουν για τους αρχαίους προγόνους μας δυστυχώς όμως δεν θα ξέρουν για τον εαυτό τους, από που κρατάει η σκούφια τους, όπως λέει ο λαός. Ας μη γυρεύουμε τι έφτιαξε και φτάσαμε στο παρά πέντε. Ας μην περιμένουμε από άλλους, αλλά ας το δούμε σαν μια τελευταία ευκαιρία, που πρέπει να εκμεταλλευτούμε.

Προσοχή, συγχωριανοί, δεν πρόκειται για κάποια τυχαία ενασχόληση με οποιοδήποτε αντικείμενο. Πρόκειται για κάτι το οποίο μπορεί να γίνει μόνο τώρα και όχι αργότερα, πρόκειται για την πρωτογενή επιτόπια έρευνα και καταγραφή των πληροφοριών από πρώτη πηγή. Οι επόμενες γενιές θα βασιστούν στο υλικό που θα μαζέψουμε εμείς σήμερα, επομένως όσο πιο λεπτομερές και αξιόπιστο είναι αυτό το υλικό, τόσο το καλύτερο. Ας το συλλέξουμε, λοιπόν, από αυτούς που μας το δίνουν με όλη τους την καλοσύνη. Ας βρεθούμε στην πρώτη γραμμή, απέναντι στον παππού και στη γιαγιά.

Ευτυχώς για τα χωριά μας που βρέθηκαν μερικοί, όπως η Τούλα Στεφανίδου, ο Γιάννης Μπάκας, που με τις μνήμες τους δέσωσαν έγκαιρα ιστορικά, κοινωνικά και λαογραφικά στοιχεία. Μένει και σε μας τους υπόλοιπους να ακολουθήσουμε το φωτεινό τους παράδειγμα.

Προτείνω στον ακούραστο συγχωριανό μας Βαγγέλη Μπακαγιάννη να καθιερώσει στην εφημερίδα μας «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» σελίδα για τις ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ και αργότερα όλες μαζί να γίνουν ένας τόμος, ώστε να μπορούν τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, να γνωρίσουν από πρώτο χέρι αυτές τις ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ.

Παλιά

Τα Κάλαντα του Λαζάρου στο Μαργαρίτι

Τούλα Στεφανίδου - Μαλακάτα

Τούτες τις μέρες ο νους γυρίζει στο Μαργαρίτι, εκεί που πρωτοπερπάτησε και θυμάται, τότε, που με τον νεανικό ενθουσιασμό ετοιμάζονταν παραμονή των Βαίων, το Σάββατο να πούνε τα κάλαντα του Λαζάρου.

Με ξεφωνητά ανέβαιναν στη «Σκάλα», και κόβανε λευκούς κρίνους που ήταν αυτοφυείς και ξεπρόβαλαν από γκριζοπράσινα σπαθάτα φύλλα.

Ομορφαίνει η πλαγιά. Ο γλυκός Απρίλης και το Πασχαλιάτικο αεράκι το αρωματισμένο από χιλιάδες αγριολούλουδα δεν ξεχνιούνται ποτέ. Με τους κρίνους στολίζανε το καλαθάκι που θα είχαν μαζί τους. Κόβανε όμως λίγους και προσεχτικά, έπρεπε να μείνουν οι περισσότεροι γιατί μ' αυτούς θα στολίζανε τον Επιτάφιο τη Μεγάλη Παρασκευή.

Τα παιδιά πηγαίνανε στα σπίτια των χριστιανών και λέγανε τα κάλαντα. Οι νοικοκυρές τα φυλεύανε με αυγά. Τα τοποθετούσαν προσεχτικά στο καλάθι που είχαν βάλει άχυρα για να μην σπάνε. Με τσιγγουνιά τους τα δίνανε γιατί τους χρειαζόνταν πολλά για τα Πασχαλινά κουλούρια και για να βάψουν κόκκινα τη Μεγάλη Πέμπτη. Προτιμούσαν να τους δίνουν αμύγδαλα ή πενήντα λεπτά. Τελείωναν με το: Λάζαρε κουφομαρτίση δόσμου ένα αυγό να πάω σπίτι, δόσμου κι' άλλο ένα για να πάρωμε από ένα. Συνήθως πηγαίνανε δυο - δυο και τα μοιράζονταν.

Τα κάλαντα που λέγανε είναι:

Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα βάρια
ήρθε η Κυριακή μεγάλη κι' Αγία.

Την ημέρα την Τετάρτη
κίνησ' ο Χριστός για νάρθη
και εβγήκε η Μαρία έξω από τη Βηθανία.

Κι' εμπρός το γόνυ κλίνει και τους πόδας του φιλεί.

Αν εδώ ήσουν Χριστέ μου, δεν θα πέθνησκε ο αδερφός μου

μα και τώρα εγώ πιστεύω και καλότατα ηξεύρω.
Λέγε πίστευε Μαρία, άγομεν εις τα μνημεία.
Δεύρο έξω Λάζαρε μου φίλτατε κι' αγαπητέ μας.
Και παρευθύς από τον άδη ως εξάισιο σημάδι
Λάζαρος απενεκρώθη, ανεστήθη και εσηκώθη.
Πες μας Λάζαρε τι είδες εις τον Άδη όπου πήγες;
είδα τρόμους, είδα φόβους, είδα βάσανα και πόνους.

δόστε μου λίγο νεράκι να ξεπλύνω το φαρμάκι
της καρδιάς των χειλέων και μη με ρωτάτε πλέον.

Και του χρόνου.

Οι αναγνώστες προτείνουν

Παρά τα ηλεκτροφόρα σύρματα τα λελέκια επιβιώνουν.
Δεν κάναμε τίποτε με τις βάσεις φωλεών. Γιατί;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΙΚΑ

«Απίστευτο και όμως αληθινό» όπως λέμε. Ο σύνδεσμος κοινοτήτων περιοχής Μαργαριτίου υδρεύεται από την γεώτρηση Καλοδικίου. Έτσι σταμάτησε η μεταφορά νερού από το Σκάνδαλο που όλοι ξέρουμε τη σήμαινε αυτό αφού έχουμε υποστεί τις τλαιπωρίες από τις βλάβες και τις διακοπές νερού.

Βέβαια για να ολοκληρωθεί το έργο και να λειτουργήσει απρόσκοπτα και με ασφάλεια χρειάζεται η δεύτερη γεώτρηση (που δημοπρατείται σύντομα) και ορισμένες άλλες εργασίες που έχουν καταγράψει οι τεχνικοί και πιστεύουμε πως θα εκτελεστούν σύντομα.

Με αγωνία περιμένουμε να καταγραφεί η πρώτη ένδειξη κατανάλωσης ρεύματος για να δούμε τη μείωση, που αναμένεται να είναι αρκετή, ώστε με το εισπραττόμενο σήμερα αντίτιμο νερού ο σύνδεσμος να καταφέρει να εξωφλήσει το παλαιό χρέος στη ΔΕΗ και στη συνέχεια ν' αποκτήσει ένα σοβαρό αποθεματικό με το οποίο θ' αντιμετωπίζει τις παρουσιαζόμενες έκτακτες δαπάνες αλλά και να βελτιώσει την υδροδότηση των οικισμών.

Τέλος όταν ολοκληρωθεί το έργο υδροδότησης από ΚΑΛΟΔΙΚΙ οι παλαιές εγκαταστάσεις μπορεί να εξαγοραστούν από την Κοινότητα Σκανδάλου και να χρησιμοποιηθούν για άλλες χρήσεις, όπως βελτίωση βοσκοτόπων.

● Πολλές φορές έχει τονιστεί η ανάγκη δημιουργίας δήμου με τη συνένωση Κοινοτήτων της εδαφικής περιφέρειας Μαργαριτίου που την αποτελούν οι Κοινότητες: Μαζαρακιάς • Καρτερίου • Καταβόθρας • Ελευθερίου • Σπαθαριών και Μαργαριτίου. Η έκδοσή μας, όμως, δεν πρόβαλε όσο έπρεπε το θέμα για να μη νομιστεί ότι εργάζεται υπέρ του Μαργαριτίου σε βάρος των άλλων Κοινοτήτων. Τώρα με τη δημοσίευση του άρθρου του Ερίκου Μητσιώνη στις σελίδες 12 και 13

ΑΠΟ ΑΛΛΗ ΣΚΟΠΙΑ

δεν πρέπει να μείνουν σε κανέναν ερωματικά ότι από τη συνένωση έχουν συρματωθεί όλες οι κοινότητες, γι' αυτό ας πραγματοποιήσουν χωρίς καθυστέρηση, μέλλον θα δικαιώσει όσους εργαζομένους επίτευξη αυτού του στόχου.

● Μετά τις εξηρασίες των τελευταίων ετών και το στέρεμα του Καλοδικίου δρωμένα σημεία δεν είναι καλή. Οι ρωτόμαστε αν θα ξαναφύτρωναν τα νοφάρια. Με τις φετινές βροχές το έλος πλήμηνισε πάλι και τα νούφαρα όχι μόνο αναφύτρωσαν αλλά επεκτάθηκαν και εκπομπή δεν υπήρχαν.

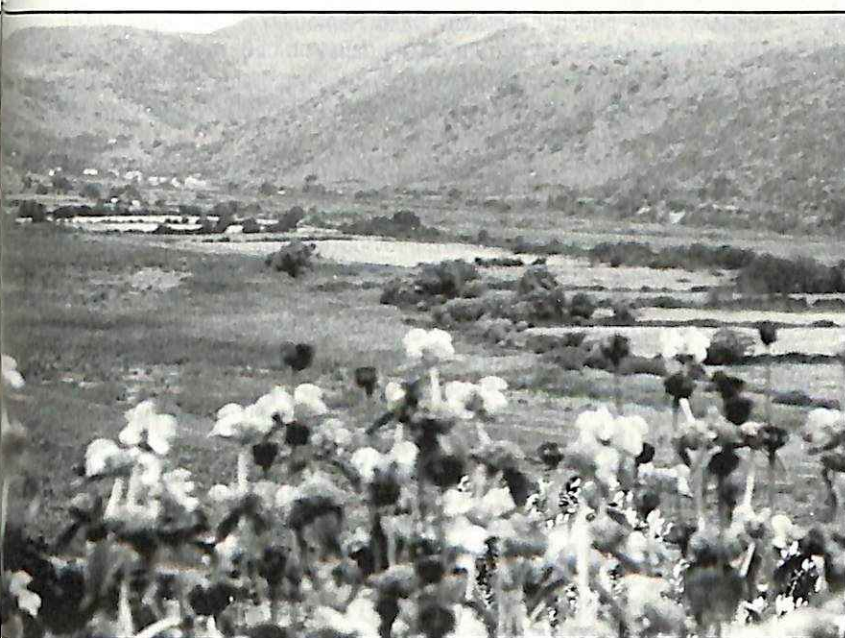
Με την ευκαιρία τονίζουμε για άλλη φορά πως το ΚΑΛΟΔΙΚΙ έχει δυνατότητα να προσφέρει αναπτυξιακά στον τόπο, ακεί να γίνουν κάποια έργα που θα εδυσφαλίσουν τη διατήρησή του αλλά και επισκεψιμότητά του.

● Άρχισαν και προχωρούν οι εργασίες κατασκευής της πλατείας στο Μαργαρίτι. Βέβαια πολλά λέγονται και ακούγονται για το σχέδιό της. Μέχρι και για προσφγή στη δικαιοσύνη, για σταμάτημα των εργασιών ακούστηκε.

Δεν έχουμε πλήρη εικόνα των σχεδίων των εκτελούμενων έργων γι' αυτό και δε μπορούμε να εκφέρουμε γνώμη. Αν λάβουμε όμως υπ' όψη ότι τη μελέτη σύνταξαν αρχιτέκτονες, κάτι καλό πρέπει να βγει.

Πάντως ένα πρόβλημα δεν έχει μόνο λύση και εχθρός του καλού το καλύτερο. Παράλληλα με την κατασκευή της πλατείας πρέπει να εντατικοποιηθούν οι προσπάθειες διανοίξεis κάποιων δρόμων που θα διευκολύνουν την κυκλοφορία στον οικισμό.

● Έντονες δραστηριότητες αναπτύσσονται στο Μαργαρίτι η ομάδα γυναικών. Δυστυχώς δεν τις προβάλλουμε όσο πρέπει λόγω έλλειψης ενημέρωσης. Θα μεριμνήσουμε όμως.

Γέμισε νούφαρα το Καλοδίκι και περιμένει την προστασία μας.
Πότε θα ξεκινήσουν τα έργα;

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΑΛΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

Πήλωσε επιτέλους η διάνοιξη του δρόμου Αγιά - Περδίκας.

Τόση με τη χαλικοστρωση ανε-

ουν πολλά τεχνικά και η χάραξη των σημείων δεν είναι καλή. Οι αρχίες Θεσπρωτίας και Πρέβεζας είναι να καταβάλουν συντονισμένες προσπάθειες για ολοκλήρωση του έργου κι' αυτό έχει σχέση με την οικονομική ανάπτυξη των παραλίων.

ΠΡΟ ΑΝΘΟΥΣΑΣ

Τα τελευταία χρόνια σκαρφαλώναμε, ηλεκτικά, με τ' αυτοκίνητο μέχρι κάστρο της Ανθούσας για ν' απομακρυνόμαστε απ' εκεί την πανοραμική θέα.

Είδαμε βελτίωση του δρόμου πιθανώς θ' ακολουθήσει κι' ασφαλτόστρωση. Έτσι ο χώρος θα γίνετο πιο φιλικός. Μακάρι ν' αμειωθούν και κάποια έργα αποκατάστασης του κτίσματος. Πολλά μπορούν να γίνουν στους χώρους του. Αφαιρέστε Ανθουσιώτες. Το κάστρο είναι ν' αλλάξει τελείως τον τόπο.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι προτάσεις έχουν πάντα ενδιαφέρον γιατί υποδηλώνουν την εκτέλεση έργων. Μεταφέρουμε λοιπόν μερικές από τις προτάσεις που έχουν υποβάλει οι πολίτες της περιοχής.

Μάρτη - Απρίλη κι' αφορούν στην περιφέρεια Μαργαριτίου:

Από τη διεύθυνση τεχνικών υπηρεσιών

• Κατασκευή γηπέδου Συβότων. Προϋπολογισμός 20 εκατ.

• Κατασκευή γηπέδου Καρτερίου. Προϋπολογισμός 10 εκατ.

• Κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων Κοινότητας Μαργαριτίου. Προϋπολογισμός 30 εκατ.

• Αποπεράτωση - ασφαλτόστρωση δρόμου Πέρδικας - Αγιά • Προϋπολογισμού 250 εκατ.

Από το συμβούλιο περιοχής

• Διακοινωνική οδοποιία (Β Φάση) Προϋπολογισμός 15 εκατ.

• Διαχείριση απορριμάτων - Έργα υποδομής (Β Φάση) Προϋπολογισμός 40 εκατ.

Κοινότητα Καρτερίου

• Κατασκευή γέφυρας, Προϋπολογισμός 3,6 εκατ.

Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ

Ιδρύθηκε στην Αθήνα το πρώτο Πανθεσπρωτικό χαρακτήρα σωματείο με την επωνυμία Θεσπρωτική Εστία.

Σκοποί του: Η προάσπιση και προαγωγή των συμφερόντων της Θεσπρωτίας και της Ηπείρου γενικότερα.

Η διεύθυνσή της: «Θεσπρωτική Εστία» Τζουμαγιάς 34, 113 63 Αθήνα. Ευχόμαστε πρόοδο και επίτευξη των στόχων.

Μια κουβέντα

Η σκαλισμένη πέτρα

Βρέθηκα στη Sigtuna, παλιά πρωτεύουσα της Σουηδίας κοντά στη Στοχόλμη, τουριστικού ενδιαφέροντος περιοχή στην οποία και με ξενάγησαν.

Ένα μουσείο, δυο τρεις μισογκρεμισμένοι πύργοι μια εντυπωσιακή εκκλησία και μια άλλη μισογκρεμισμένη κι αυτή. Όλα αυτά να περιβάλλονται από κήπους και πάρκα. Παντού τάξη και καθαριότητα που θα την έλεγα εκνευριστική. Να σου λοιπόν σε κάποιο σημείο μία μεγάλη πέτρα φωτισμένη με προβολείς απ' όλες τις μεριές. Πάνω της σκαλισμένη μια γραμμή σαν περίγραμμα. Δίπλα μπρούτζινες με σκαλισμένα γράμματα ενημερωτικές πινακίδες σε διάφορες γλώσσες. Βρέθηκε εκεί, τότε... χαράκτηκε σε μνήμη του τάδε στα 1670 αν θυμάμαι καλά.

Ο συνοδός μου δε με είδε να ενθουσιάζομαι, και μου τόνισε - Είναι του 1670. Δε σε εντυπωσιάζει;

- Όχι του είπα στα ίσια με την ευθύτητα που με διακρίνει. Εμείς κάποιον τέτοιο στην Ελλάδα τα καταστρέφουμε και τα πετάμε.

Δε συνέχισα να του πω πόσες καταστροφές είδαν τα μάτια μου στο στενό τοπικό μας περιβάλλον.

Τι την ήθελα πάλι τούτη την κουβέντα με τα παλιά και τα αρχαία.

Μα το ξέρετε πως ψάχνω για ομοιότητες ν' αγωνιστούμε όλοι μαζί, μήπως διαφυλάξουμε, συντηρήσουμε και αναδείξουμε κάτι και σε τούτη την ταλαίπωρη Θεσπρωτική γη.

Όσοι πιστοί, δώστε χέρι βοήθειας.

Υ.Γ.: Πρόσφατα είδα πάλι σε εφημερίδα δύο μπρούτζινα βαριά μανουάλια πεταγμένα έξω από την εκκλησία και στη θέση τους μέσα στην εκκλησία δύο φανταχτερά, με χρυσομπογιά βαμμένα, πλαστικά. Αν ήξεραν οι άνθρωποι τι πετάνε;

Ο Κουβεντιστής

Στερνό αντίο σ' ένα εικοσιπεντάχρονο βλαστάρι του Ελευθερίου

Επικήδειος στον Ιωάννη Χρήστου Τσάνη που χάθηκε στη Δ. Γερμανία από ανίατη αρρώστια και κηδεύτηκε στις 29-3-96 στο Ελευθέρι.

«Καλότυχοι οι νεκροί που λησμονάνε,
την πίκρα της Ζωής, όντας βυθίσει ο ήλιος,
και το σούροπο ακολουθήσει, μην τους κλαίς,
ο καύμος σου όσος και νάναι.
«Αλησμόνητε - αξέχαστε: Παιδί μας Γιάννη:
Ο φοβερός ανεμοστρόβιλος που παρέσυρε βάνουσα στο βίαιο διάβα του,
την αγαπημένην σας ύπαρξιν, έχει γεμίσει με θλίψη και δάκρυα το χωριό
σου που τόσον σας αγάπησε.
«Ο χάρος ανελέητος, μοιραίος, μετέδωσε με το μεταλλικόν ήχο της κα-
μπάνας και πλυμμύρισε με το πένθιμο μηνυμά του όλην την μικρήν μας
κοινωνίαν.
«Με ανέκφραστον ψυχικό σπαραγμό σε κηδεύομε σήμερα, εσάς που μέ-
χρι χθες γεμάτος δύναμη και ζωή μηλούσατε μαζί μας πλέκοντας τόσα ό-
νειρα για την ζωή και το μέλλον.
«Σας συνοδεύομε ως την τελευταίαν κατοικίαν την εσχάτην αυτή στιγμή
για να θρηνησωμεν τον αδόκητο χαμό σας και να σας αποχαιρετήσωμεν
για τελευταία φορά.
«Όλοι έχομε απλωμένοι στα πρόσωπά μας την κοινή έκφραση του έντο-
νου και ειληκρινούς πόνου που νιώθη κανείς σαν αποχωρίζεται, αγαπη-
μένα του πρόσωπα.
«Και ήσουν αλήθεια αγαπημένο μας παιδί, αγαπητός και προσφιλής για-
τί η ψυχή σου ήταν γεμάτη από παλμούς ανθρώπινους.
«Το κύμα όμως της Μεταναστεύσεως, παρέσυρε και τους αγαπημένους
σου γονείς εις την ξενιτιά, δια ένα καλλίτερο αύριο, δια μια καλλίτερη
προκοπή.
«Γεννήθηκες και ανδρώθηκες εις τα ξένα, στην ψυχήν σου όμως και στον
νουν, ήσουν γνήσιον τέκνον της πατρίδος, ήσουν γνήσιον Ελληνόπουλο.
Εκείνο όμως που ξεχώριζε σε εσένα, ήτο η καλοσύνη και η ομορφιά της
ψυχής σου. Έντιμος, εργατικός, φιλοπρόοδος, ήσουν το καύχημα και το
καμάρι των δικών σου, και των ανθρώπων που σε γνώρισαν.

«Άλλαι όμως βουλαί ανθρώπων, άλλαι Κυρίου». Ο χάρος εξήλεψε τα νοιάτα σου, την Λεβεντιά σου, την καλοσύνην σου, και σε πήρε βάνουσα κοντά του. Δεν πρόλαβες να γευθείς την ζωήν σου, τα όνειρά σου, έφυγες εις το πιο κρίσιμο σταυροδρόμι της ζωής: «Επί ένα χρόνο έδωσες αγώνα πάλης με τον χάροντα σε μαρμαρένια αλ-
λώνια, αλλά τελικά νικήθηκες. Έφυγες όμως σαν σταυραετός, περίφα-
νος σε ψηλές βουνοκορυφές, δια να ξαποστάσεις τις φτερούγες σου. «Φεύγοντας σήμερα δια το υστερνόν αυτό ταξίδι, σε συνοδεύει η άνοι-
ξις μοιρωμένη και ανθοστολισμένη διότι το αξίζεις, αφήνεις όμως ένα με-
γάλο κενό πίσω σου, αφίνεις τον πόνο των γονιών σου, των αδελφών σου,
των συγγενών σου, των φίλων σου, των χωριανών σου, και επί αρκετά
χρόνια θα αισθανόμεθα την απουσίαν σου και θα πονάμε. Κι' όμως. Σε σένα στρατιώτα του χριστού και της πατρίδος, δεν σου πρέπει δά-
κρυα ούτε μοιρολόγια, αλλά της άνοιξης τα αμάραντα στεφάνια.
«Παιδί μας Γιάννη: Με ανέκφραστον ψυχικόν σπαραγμόν σε συνοδεύομε
σήμερα ως την τελευταίαν κατοικίαν την εσχάτην αυτήν και να σε απο-
χαιρετήσωμεν δια τελευταία φορά. Εκεί που πας δεν είναι το άγνωστο αλλά το φως. Δεν είναι το τέλος, μα
η αρχή. Δεν είναι το μηδέν, αλλά η αιωνιότητα.
«Της χειμωνιάς το κρύο μην φοβάσαι, πια, ούτε του καλοκαιριού το κά-
μα: Τέλειωσε πια το έργο σου εργάτη μου καλέ». Εκ μέρους όλων όσων σε αγάπησαν, συγγενών και φίλων, ενώνομε ση-
μερα τον πόνο μας, με τον πόνο των γονιών σου, ας είναι ελαφρύ το χώ-
μα της μάνας γης, που θα σε αγκαλιάσει, η δε μνήμη σου αιωνία.

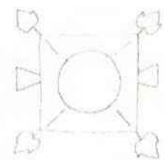
Στον ανηψιό μου Γιάννη
Με αγάπη
Χρ. Ιωάννου, Συν/χος Τ.Α.Τ.
Κυψέλη 29-3-96

Σ.Σ. Μας στάληκε από τον Ευθύμιο Νάστα

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΚΟΡΕΖΗΣ

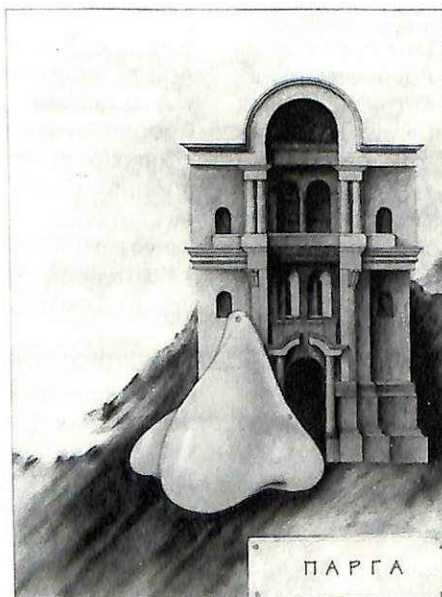
ΑΔΙΕΞΟΔΑ
Εθνικά Κοινωνικά Οικονομικά

1995

Πέτρου Γ. Γιούργα

ΣΑΤΙΡΙΚΑ
ΠΑΡΓΑΣ

Πάργα 1996

Ο ΑΦΕΝΤΗΣ και ο δούλος

Κάθε φορά που οι γειτονικές μας χώρες και κυρίως η Τουρκία, μας δημιουργούν νέα εθνικά προβλήματα θυμάμαι ένα αλληγορικό μύθο του αιμνήστου χρονογράφου Δημήτρη Ψαθά, που είχε δημοσιεύσει, πριν από 25 χρόνια περίπου η εφημερίδα Αθηνών «ΤΑ ΝΕΑ».

Μια φορά κι ένα καιρό, έγραφε τότε ο Δημ. Ψαθάς, την εποχή της τουρκοκρατίας, σε μια ελληνική επαρχία ζούσε ένας Αγάς, που είχε με-γάλα αγροκτήματα τσιφλίκια του. Σε ένα απ' αυτά τα αγροκτήματα - τσιφλίκια του είχε ένα παλιό μικρό σπιτάκι που το είχε παραχωρήσει σ' ένα κολίγο για να μένει με την οικογένειά του.

Κάποτε ο κολίγος, του οποίου αυξήθηκε η οικογένεια μια και η γυ-ναίκα του ήταν νέα ακόμη και συνέχιζε να γεννάει, ζήτησε από τον Αγά, μέσω του επιστάτη του, να του επιτραπεί η κατασκευή ενός ακόμη δω-ματίου, ώστε να γίνει πιο άνετο το σπίτι για να εξυπηρετεί τις αυξημέ-νες ανάγκες της οικογένειάς του.

Ο Αγάς αρνήθηκε και δεν ήθελε ούτε συζήτηση. Ο κολίγος ξαναπα-ρακάλεσε τον επιστάτη, να ξαναπάει και να ξαναπαρακαλέσει τον Αγά. Ο διαμεσολαβητής, επιστάτης πήγε στο Σαράι, πάλι, μετέφερε στον Αγά την επιθυμία του κολίγου και όταν επέστρεψε στο τσιφλίκι διάτα-ξε τον τσομπάνο του Αγά που φύλαγε τα γελάδια να μαζέψει, όλα τα νεογέννητα μοσχάρια και να τα κλείσει στο σπίτι του κολίγου.

Ο καυμένος ο κολίγος, που όλα του τα χρόνια ήταν πιστός δούλος του Αγά, δεν περίμενε τέτοια σκληρή μεταχείριση και διαμαρτυρήθη-κε έντονα στον επιστάτη για την έλλειψη κατανόησης.

- Μα τον Αλάχ δεν φταίω εγώ, είπε ο διαμεσολαβητής επιστάτης. Αυτή είναι η διαταγή του αφέντη μας και πρέπει να την εκτελέσω. Έβαλε ο τσομπάνος τα μοσχάρια στο κατόι του σπιτιού του κολίγου, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες αυτού και της οικογένειάς του και ο ε-πιστάτης πήγε στον Αγά να του αναφέρει την εκτέλεση της διαταγής. Ακούγοντας ο Αγάς ότι, ο κολίγος δέχτηκε τη διαταγή του με έντο-νες διαμαρτυρίες, είπε στον επιστάτη να βάλει στο σπίτι του κολίγου και τα νεογέννητα αρνιά.

Πάει ο επιστάτης στο τσιφλίκι, παίρνει, με τον τσομπάνο των προβά-των, τα νεογέννητα αρνιά και τα βάζουν στο σπίτι του κολίγου, εκεί που κοιμόνταν τα παιδιά.

Βλέποντας αυτή τη νέα κατάσταση στο σπίτι του ο κολίγος αναστα-τώθηκε και άρχισε πάλι να διαμαρτύρεται περισσότερο έντονα.

- Μα τον Αλάχ, δεν φταίω εγώ, είπε ο διαμεσολαβητής επιστάτης. Αυ-τή είναι η διαταγή του αφέντη μου και πρέπει να την εκτελέσω για το καλό όλων μας.

Πήγε πάλι στο Σαράι και ανέφερε στον αφέντη του την εκτέλεση και τις νέες διαμαρτυρίες του κολίγου και της οικογένειάς του.

Ακούγοντάς τον ο Αγάς, είπε θυμωμένος και με ύφος Βεζύρη: «Μπα, αυτό και το οικογένειά του ήταν καλά άνθρωπο, πως μου χάλασαν έ-τσι; Θα πας και θα του βάλεις στο σπίτι ακόμη, όλα τα νεογέννητα κα-τσίκια και τις κότες που ξενογεννάνε και χάνουμε τ' αυγά τους «και, πέ-σου ότι, θα είναι στο κρίμα του για ό,τι συμβεί! ακόμη».

Είπε ο Αγάς και εγένετο το θέλημά του. Πήγε ο επιστάτης διαμεσο-λαβητής εκτέλεσε κατά γράμμα, τους ορισμούς του Αφέντη του και εί-πε στον κολίγο «το και το» τις επιθυμίες του Αγά.

Ο κολίγος γονάτισε, έσκυψε το κεφάλι και μουρμούρισε «στις δια-τατές σου αφέντη μου».

Σηκώθηκε και πήγε τρέχοντας στο ζευγάρι, που περίμενε στο χω-ράφι, τσούγκρισε τα βόδια με τη βουκέντρα και είπε με πολύ παράπο-νο, μονολογώντας σιγά: «έλα μαυρομάτι μου, έλα κοκκίني μου, πάμε να τελειώσουμε τη σποριά πριν το μεσοφέγγαρο με τ' άστρο βγουν στον ουρανό και μας δουν. Εγώ δεν θα χώνω πια το νύι βαθειά στη γη. Δεν θα σας κουράζω, έβαλα μυαλό».

Ο διαμεσολαβητής επιστάτης πήγε πάλι στο Σαράι, ανέφερε στον

Αγά την πιστή εκτέλεση των διαταγών του, καθώς και όλα τα διατρέ-ξαντα.

Ο Αγάς αισθάνθηκε θριαμβευτής από την επιτυχία του και την τα-πείνωση του κολίγου και έδωσε εντολή στον επιστάτη να παρακολου-θεί στενά την εξέλιξη της όλης πορείας και να τον ενημερώνει λεπτο-μερώς.

Ο κολίγος, θέλοντας και μη, προσγειώθηκε στη «νέα τάξη πραγμά-των» που του επέβαλε ο Αγάς και τις όποιες νέες προκλήσεις τις δέ-χονταν στωικά.

- Ις Αλάχ, μπιρ Αλάχ, μας Αλάχ. Ό,τι διατάξει ο Αφέντης μου.

Σαν έμαθε ο Αγάς αυτή τη μεταστροφή του κολίγου καλεί τον επι-στάτη για νέες εντολές:

- Αν συνεχιστεί έτσι αυτή η μεταστροφή, του λέει, μετά από ένα μή-να θα βγάλεις τα μοσχάρια από το σπίτι και θα έλθεις να μου πεις τα νέα.

Έτσι κι' έγινε. Πήγε ο επιστάτης πήρε τον γελαδόρη και βγάλανε τα μοσχάρια από το σπίτι του κολίγου.

Χάρηκε ο κολίγος από αυτή τη πράξη και βροντοφώναξε ικανοποιη-μένος.

- Να ζήσει ο πολυχρονεμένος μου αφέντης που με λυπήθηκε. Να κό-βει μέρες από μένα και να τις δίνει σ' αυτόν.

Πήγε ο επιστάτης στον Αγά και διαβίβασε τα καθέκαστα.

Χάρηκε ο Αγάς και χαμογέλασε ικανοποιημένος. Είπε δε στον επι-στάτη να βγάλει τα αρνιά και τα κατσίκια από το σπίτι, αν, μετά από έ-να μήνα, συνεχίζεται η βελτίωση της συμπεριφοράς του κολίγου.

Ο επιστάτης, σαν πιστός δούλος, εξετέλεσε μέσα στην προθεσμία και τη νέα εντολή του αφέντη, αφού είχε διαπιστώσει τη συνεχή συμμόρ-φωση του κολίγου.

Ο κολίγος εξέφρασε πάλι τη χαρά και την ευγνωμοσύνη του για τη νέα μεγάλη πράξη του Αγά, και παρακάλεσε τον Αλάχ γονυπετώς για μακροζωία και υγεία. «Να κόβει μέρες από μένα, τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου και να τις δίνει στον πολυχρονεμένο μου αφέντη» είπε και απευθυνόμενος στη γυναίκα του συνέχισε: «είδες γυναίκα, τώρα θα έ-χουμε πιο άνετο σπίτι για τη φαμίλια μας».

- «Όχι», είπε αυτή, «πρέπει να φύγουν και οι κότες!»

Ο επιστάτης ξαναπήγε στο Σαράι και μετέφερε στον Αγά, με το «ν» και με το «ς» όλα τα τελευταία νέα.

- «Μπράβο» είπε ο Αγάς «έκανες καλή δουλειά. Τον έμαθες να με υ-πακούει. Τώρα πρέπει να πάρει και η γυναίκα του ένα μάθημα. Θα α-φήσεις στο σπίτι ακόμη τις κότες και θα της πεις να τις μάθει όλες να γεννάνε δίκροκα αυγά».

Κορδώθηκε μετά σαν Βεζύρης, έστριψε το μουστάκι του και συνέχι-σε: «Πρέπει κάτι να μείνει και σε μένα από αυτή την υπόθεση! Μη τα θέλουν όλα δικά τους».

Όπως αντιλαμβάνεται ο καθένας, ο μύθος αυτός έχει αλληγορική σημασία. Όταν, εγώ τον πρωτοδιάβασα, πριν από 25 περίπου χρόνια, στην εφημερίδα που ανέφερα πιο πάνω, διαπίστωσα ότι, για την επο-χή εκείνη, στη θέση του «Αγά» καθρεπτιζόνταν καθαρά ο πρώτος στην τάξη των απριλιανών Γεώργιος Παπαδόπουλος και στη θέση του κολί-γου ο Έλλ. Λαός.

Η αλληγορία του μύθου τούτου, είναι και διαχρονική, αφού σε κάθε εποχή, σε κάθε πολιτικό σύστημα υπάρχουν εφέντες και δούλοι, κολί-γες και Αγάδες, πλανήτες και Πλανητάρχες!

Αν, ο αιμνήστος πεζογράφος μας Δημ. Ψαθάς ζούσε και έγραφε ση-μερα χρονογράφημα στηριζόμενος στο μύθο αυτό, σε ποιόν νομίζετε ότι, θα έβαζε τη μάσκα του Αγά;

Για την ελεύθερη απόδοση του μύθου

Παναγ. Β. Μήτσης - Σεφέρης

Ενας από τους κυριότερους στόχους των σύγχρονων δημοκρατικών κρατών είναι η εξασφάλιση σε όλους τους πολίτες ανεξάρτητα από τον χώρο στον οποίο ζουν, ίσων ευκαιριών παιδείας, απασχόλησης, οικονομικής ευημερίας, ψυχαγωγίας σωματικής και πνευματικής καλλιέργειας.

Η νέα αυτή αντίληψη των κρατών για τον ρόλο τους που εκδηλώθηκε αμέσως μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο αντανάκλασε και αντανάκλα και την απαίτηση των πολιτών συνεχώς εντονότερη για περισσότερες και καλύτερης ποιότητας υπηρεσίες.

Ενα σημαντικό μέρος αυτών των δραστηριοτήτων μοιραία αναλάμβαναν να υλοποιήσουν οι πρωτοβάθμιοι ΟΤΑ ως οι κύριοι και άμεσοι μεσολαβητές ανάμεσα στο δισκίνητο κεντρικό γραφειοκρατικό κράτος και τους δημότες - πολίτες τους.

Οι παραπάνω στόχοι όμως δεν ήτο δυνατόν να υλοποιηθούν από μικρούς σε έκταση και πληθυσμό ΟΤΑ, οι οποίοι επιπλέον δεν διέθεταν ικανούς οικονομικούς πόρους, τα απαραίτητα τεχνικά μέσα και επαρκές και εξειδικευμένο προσωπικό.

Αυτή ήταν η κατάσταση σε όλα σχεδόν τα κράτη της Δυτ. Ευρώπης μέχρι το 1960, οπότε οι συνθήκες αυτές επέβαλαν την πραγματοποίηση μεταρρυθμίσεων στον χώρο της ΤΑ στη βάση ενός αποκεντρωμένου συστήματος και με διεύρυνση της συμμετοχής των πολιτών στις τοπικές υποθέσεις, έτσι ώστε να μπορούσε να αντιμετωπισθεί άμεσα το φαινόμενο του πολυτεμαχισμού των δομών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε μικρές εδαφικές και πληθυσμιακές οντότητες, προϊόν οπωσδήποτε της εξέλιξης ιστορικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και γεωγραφικών συνθηκών όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί πριν και μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Στην μεταπολεμική περίοδο η ραγδαία μετακίνηση των πληθυσμών στα μεγάλα αστικά κέντρα μείωσε σημαντικά την σημασία των μικρών Δήμων και Κοινοτήτων κυρίως στις Αγροτικές περιοχές, ενώ παράλληλα οι ανάγκες του πληθυσμού άρχισαν να ξεπερνούν τα μέσα και τις δυνατότητες παροχής υπηρεσιών των μικρών κυρίως Δήμων και Κοινοτήτων, η δε τεχνική πρόοδος που συντελείτο καταστούσε το έργο της διοίκησης των ΟΤΑ πολύ σύνθετο και πολύπλοκο αφού οι υπηρεσίες των ΟΤΑ έπρεπε να προσαρμοσθούν στους ρυθμούς παραγωγής της οικονομίας.

Αποτέλεσμα των νέων αυτών συνθηκών ήτο να διαπιστωθεί η ανάγκη διόρθωσης του αναποτελεσματικού μοντέλου του πολυτεμαχισμού των ΟΤΑ σε μικρές μονάδες με στόχο να δημιουργηθούν Δήμοι που να έχουν πληθυσμούς και οικονομικούς πόρους αρκετά σημαντικούς για να εξασφαλίσουν μια αποτελεσματική και ορθολογική διοίκηση και διαχείριση η οποία να ικανοποιεί την αυξημένη παροχή υπηρεσιών και να ευνοεί την ανάπτυξη των οικονομικών κοινωνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων σε αρμονία με την κοινωνία των πολιτών.

Η δεκαετία του 1980 συνδέθηκε ακριβώς με την ανάδειξη της αναγκαιότητας για την ανακυττάρωση της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα με την συγκρότηση αναπτυξιακά και διοικητικά ενισχυμένων ΟΤΑ.

Οι ρηξικέλευστες και προχωρημένες για την εποχή ρυθμίσεις των Νόμων 1416/84 και 1622/1986 έθεσαν τις βάσεις των νέων θεσμών και δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για την περίφημη ανακυττάρωση καθιερώνοντας νέες διοικητικές μονάδες και σύγχρονες μορφές οργάνωσης των ΟΤΑ μέσα από τον προσδιορισμό ενιαίων κριτηρίων με την χωροταξική ανάδειξη της λειτουργίας των απλών συνδέσμων στην βάση του προσδιορισμού κατά νόμο των αντίστοιχων γεωγραφικών ενότητων καθώς και με την καθιέρωση της δυνατότητας σύστασης αμιγώς Δημοτικών - κοινοτικών επιχειρήσεων καθώς και διαδημοτικών - διακοινοτικών και κοινών υπηρεσιών των ΟΤΑ στην βάση της ανάδειξης και καθιέρωσης θεσμών συμμετοχικής δημοκρατίας.

Οι σχετικές όμως ρυθμίσεις των Νόμων του 1984 και 1986 παρά το γεγονός των ισχυρών κινήτρων που καθιέρωναν ειδικά για την προώθηση της εθελοντικής συνένωσης των ΟΤΑ χωρίς να θετούν χρονικά όρια ή άλλους περιορισμούς, αφήνοντας τους ίδιους τους ΟΤΑ να αποφασίσουν για το συμφέρον των τοπικών τους κοινωνιών, δυστυχώς δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα, κυρίως διότι βρήκαν αντιμέτωπο το φάσμα της εγχώριας τοπικής πολιτικής και της διοικητικής παράδοσης που είχε τις ρίζες του στο θεσμό της δημογεροντίας και φυσικά έναν εγχώριο τοπικισμό ψυχολογικά και συναισθηματικά φορτισμένο που δεν επέτρεψε παρά ελάχιστες και αποσπασματικές συνενώσεις στον Ελλαδικό χώρο, σταγόνα στον ωκεανό των πολυκερματισμένων ΟΤΑ.

Η ανακυττάρωση των ΟΤΑ εξακολουθεί να είναι σήμερα μια αναπόφευκτη αναγκαιότητα.

Μέχρι την δημοσίευση του Νόμου 2130 του 1993 ο οποίος τροποποίησε και συμπλήρωσε διατάξεις της Περιφερειακής Διοίκησης, του κώδικα της Ελληνικής ιθαγένειας και του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (Π.Δ/τος 323/1989) είχαν συνενωθεί 165 Κοινότητες και από τις συνενώσεις αυτές προήλθαν 45 νέοι Δήμοι σε 23 μόνον Νομούς δηλαδή είχαμε μια μείωση του αριθμού των κοινοτήτων κατά 120 σε σύνολο 6.000 περίπου ΟΤΑ της χώρας.

Το νέο θεσμικό πλαίσιο που τροποποίησε και συμπλήρωσε τις διατάξεις τόσο των 1416/84 και 1622/86 όσο και τις διατάξεις του Π.Δ/τος 323/89, δη-

ΣΥΝΕΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» 7661/10-5-96

Η γεωγραφική ενότητα Μαρμαρίτιου που σύμφωνα με το Νόμο οι κοινότητες της μπορούν να συνενωθούν.

λαδή του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, λαμβάνει υπόψη του την προώθηση βασικά του συστήματος της εκούσιας ή εθελοντικής συνένωσης και όχι την αναγκαστική, δηλαδή της συνένωσης που θα στηρίζεται στον δημοκρατικό διαλογό και τον δημόσιο ανοικτό προβληματισμό με ενημέρωση των δημοτών και εξέταση όλων των παραμέτρων και κινήτρων μέσα από ένα ανοικτό δημόσιο προβληματισμό και με κυρίαρχους τους ΟΤΑ στην λήψη της οποίας τελικής απόφασης ή δέσμευσης.

Τα κριτήρια δε που συνήθως λαμβάνει στην περίπτωση αυτή υπόψη ο νομοθέτης είναι:

- Ο ελάχιστος πληθυσμός που πρέπει να έχει ένας σύγχρονος Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης.
- Η πυκνότητα του πληθυσμού της περιοχής των υπό ένωση Δήμων ή Κοινοτήτων.
- Οι γεωγραφικές περιοχές ή ενότητες που χαρακτηρίζουν την περιοχή των υπό ένωση Δήμων και Κοινοτήτων.
- Η απόσταση της περιφέρειας από το νέο Διοικητικό Κέντρο του Δήμου ή Κοινότητας.
- Η κατοχύρωση της καταστατικής θέσης των αιρετών κυρίως Προέδρων ΟΤΑ που συνενώνονται με την θέπιση κινήτρων διατήρησης των κεκτημένων δικαιωμάτων τους (χορηγίας εξόδων παράστασης, εκλογή παρόντων κ.λπ.) στο πλαίσιο του διατάγματος της τετραετίας για την οποία έχουν εκλεγεί ως Πρόεδροι των αντίστοιχων ΟΤΑ που συνενώνονται.
- Οι αρμοδιότητες που μπορεί ή προβλέπεται να αναλάβει ο νέος Δήμος ή Κοινότητα με τον αριθμό των κατοίκων.

Η Πολιτεία λοιπόν μέσα στα πλαίσια αυτά κινούμενη προσπάθησε βάσει των τελευταίων νομοθετικών ρυθμίσεων κατ' αρχήν να καταστήσει απαγορευτική την πολυδιάσπαση των υφισταμένων ήδη Δήμων και Κοινοτήτων έτσι ώστε με το Ν. 2130/93 άρθρο 9 παρ. 1 αυτού όρισε ότι προκειμένου να αποσπασθεί ένα συνοικιστικό από Δήμο ή Κοινότητα και να αναγνωρισθεί ως αυτοτελής κοινότητα θα πρέπει αφενός μεν να έχει πλέον τουλάχιστον 1500 κατοίκους και οικονομική δυνατότητα και όχι 1000 όπως ορίζονταν πριν, και αφετέρου ο Δήμος που απομένει μετά την τυχόν απόσπαση να παραμείνει τουλάχιστον με 2500 κατοίκους ενώ η κοινότητα που απομένει να παραμείνει τουλάχιστον με 1500 κατοίκους.

Με το Π.Δ/γμα 329/88 προσδιορίστηκαν στο Νομό Θεσπρωτίας οι γεωγραφικές ενότητες κατά επαρχίες σε εκτέλεση των διατάξεων του άρθρου 1 του Ν. 1622/1986 *19 τον αριθμό) με βάση ενιαία για κάθε μια ενότητα κριτήρια πληθυσμιακά, συγκοινωνιακά, δημογραφικά κ.λπ. με στόχο την συνένωση των ΟΤΑ που περιλαμβάνοντο σε αυτές βάσει κινήτρων σε εθελοντική δηλαδή βάση.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διευκρινισώ τις προϋποθέσεις του Νόμου άρθρο 4 του Π.Δ/τος 323/89 που φυσικά έχουν την εφαρμογή και στις Γεωγραφικές ενότητες του Νομού μας σχετικά με την ένωση των δήμων και Κοινοτήτων, εντελώς επιγραμματικά, αφού θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε διεξοδικά τις λεπτομέρειες κατά τη συζήτηση.

Πρέπει λοιπόν να τονισθεί πως στα πλαίσια των παραπάνω προϋποθέσεων που σας ανέφερα συνένωση μπορεί να γίνει με βάση δύο παράλληλες διαδικασίες:

Του **Ερρίκου Μητσιώνη**, δικηγόρου
Νομικού Συμβούλου ΤΕΔΚ Ν. Θεσπρωτίας

Η πρώτη διαδικασία δεν λαμβάνει υπόψη την συγκεκριμένη Γεωγραφική ενότητα στην οποία περιλαμβάνονται οι υπό συνένωση ΟΤΑ, αλλά αρκεί οι ΟΤΑ που συνενωθούν να συνορεύουν μεταξύ τους οπότε μπορούν να συνενωθούν είτε αποφάσεις που θα λάβουν τα Δημοτικά ή κοινοτικά συμβούλια με πλειοψηφία των 3/5 του συνολικού αριθμού των μελών κάθε συμβουλίου ή και εδώ τοπική διάθεση, εάν το ζητήσουν οι μισοί τουλάχιστον εκλογείς κάτοικοι του συνενωμένου ΟΤΑ.

Η απαραίτητη όμως προϋπόθεση όταν ενώνονται με αυτή την διαδικασία Κοινότητες μεταξύ τους είναι να έχουν συνολικό πληθυσμό πάνω από 2500 κατοίκους, ώστε να αποτελέσουν Δήμο, διαφορετικά θα συνενωθούν και πάλι αλλά θα τελούν μια νέα μεγάλη κοινότητα.

Α να ενωθεί Δήμος με Κοινότητα με την οποία και συνορεύει τότε απαιτείται να το ζητήσουν οι μισοί τουλάχιστον εκλογείς κάτοικοι της Κοινότητας και συνενάσει το Δημοτικό Συμβούλιο, με την απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των μελών του.

Ο Δήμος επίσης αποτελεί και ο νέος Οργανισμός που προκύπτει από την ένωση των Δήμων σε Κοινότητα ανεξάρτητα από τον πληθυσμό τους.

Εάν λοιπόν η με την αίτηση των εκλογένων καθενός Δήμου ή Κοινότητας που ζητηθεί ένωση. Εάν δεν υπάρχει ομοφωνία στις προτάσεις, το όνομα και η έδρα του νέου οργανισμού προτείνονται από το Συμβούλιο του άρθρου 8 του Π.Δ/τος 323/89 δηλαδή το γνωμοδοτικό συμβούλιο για την αναγνώριση και τις μεταβολές της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που συνίσταται από τον Πρόεδρο Πρωτοδικτή, τους διευθυντές εσωτερικών και τεχνικών υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και τέσσερις Αιρετούς εκπροσώπους των ΟΤΑ που ορίζονται με απόφαση της ΔΕ της ΤΕΔΚ. Σύμφωνα τώρα με την δεύτερη διαδικασία η οποία αφορά την παράλληλη αλλά έχει την αυτοτέλεια της ως προς τις προϋποθέσεις ένωσης, συνένωση ΟΤΑ σε Δήμο μπορεί να γίνει και μέσα στα πλαίσια της ίδιας γεωγραφικής ενότητας από αυτές που ανέφερα πιο πάνω του Ν. 1622/86, στην έννοια ότι οι ΟΤΑ που περιλαμβάνονται στις περιοχές αυτές που είναι ορισθέντες από το Νόμο συνενώνονται και αποτελούν Δήμο ανεξάρτητα από τον συνολικό πληθυσμό τους με αποφάσεις των Δημοτικών και Κοινοτικών συμβουλίων τους που λαμβάνονται με πλειοψηφία των 3/5 του συνολικού αριθμού των μελών κάθε συμβουλίου ή, τονίζω το διαζευκτικό, εάν το ζητήσουν με αίτησή τους οι μισοί τουλάχιστον από τους εκλογείς κατοίκους του καθενός από αυτούς.

Εν περίπτωση υποβολής αίτησης των εκλογένων κατοίκων για συνένωση ο Νομαρχιαρχης βεβαιώνει εάν οι αιτούντες είναι τουλάχιστον οι μισοί εκλογείς κάτοικοι των ΟΤΑ που συνενώνονται ακόμη των ΟΤΑ της ίδιας γεωγραφικής ενότητας μπορεί να γίνει εάν το ζητήσουν όχι άλλοι τα 3/5 τουλάχιστον των ΟΤΑ της ενότητας με την προϋπόθεση όμως ότι θα αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 50% του πληθυσμού της ενότητας.

Από την υποκίνηση των συνενώσεων των ΟΤΑ σε νέους Δήμους εφαρμόστηκε η πολιτική κινήτρων η οποία για την χώρα μας επικεντρώθηκε στην περίπτωση εθελοντικής συνένωσης. Τα κίνητρα διακρίνονται έτσι σε τρεις κατηγορίες στα διοικητικές φύσης κίνητρα, τα οικονομικής φύσης και τα εκλογικής φύσης που έχουν να κάνουν με διοικητικά κίνητρα με την διατήρηση του προσωπικού των ΟΤΑ που συνενώνονται. Στην δημιουργία βοηθητικών Δημάρχων ή στον διορισμό ειδικών Αιρετών Δημάρχων για την εξυπηρέτηση των κατοίκων σε καθένα από τους ΟΤΑ που συνενώνονται.

Οι οικονομικά κίνητρα διακρίνονται σε ενισχύσεις για διοικητικές δαπάνες και ενισχύσεις για επενδύσεις. Οι εκλογικά κίνητρα τέλος αφορούν μεταβατικές ρυθμίσεις που επιτρέπουν στους εκλογείς υπό ένωση ΟΤΑ να διατηρήσουν την προσωπικότητά τους για ένα χρονικό διάστημα ύστερα από την πραγματοποίηση της ένωσης ή να μπορούν να γίνουν μέλη του νέου διευρυμένου Δημοτικού Συμβουλίου οι Σύμβουλοι των Δήμων που συνενώνονται.

Αλλά σε ό,τι αφορά επιγραμματικά πρακτικά και εν συντομία ποιά είναι με βάση τον νομοθετικό πλαίσιο τα κίνητρα που παρέχονται σήμερα στους ΟΤΑ για να συνενωθούν:

Ο νέος Δήμος που προκύπτει και έχει πληθυσμό μέχρι 10.000 κατοίκους έχει διπλάσια οικονομική επιχορήγηση από αυτή που δικαιούτο συνολικά το σύνολο των ΟΤΑ που ενώθηκαν. Εάν ο νέος Οργανισμός υπερβαίνει τους 10.000 κατοίκους για τον επιπλέον πληθυσμό εξακολουθεί να λαμβάνει την τακτική οικονομική ενίσχυση.

Εάν ο νέος οργανισμός έχει συνολικό πληθυσμό μέχρι 1.000 κατοίκους η ε-

τήσια τακτική οικονομική του ενίσχυση πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ΟΤΑ που ενώθηκαν.

Εδώ πρέπει να τονισθεί πως στις παραπάνω δύο περιπτώσεις το μισό τουλάχιστον της τακτικής οικονομικής ενίσχυσης του νέου Δήμου πηγαίνει υποχρεωτικά για την εκτέλεση έργων ή προγραμμάτων στις περιφέρειες των ΟΤΑ που ενώθηκαν ανάλογα με τον πραγματικό πληθυσμό του καθενός από αυτούς.

3. Προβλέπεται διαδικασία επανακαθορισμού των γεωγραφικών ενότητων για τις συνενώσεις.

4. Καταρτίζεται υποχρεωτικά από το Νομαρχιακό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ειδικό πρόγραμμα για τις αναπτυξιακές ανάγκες των Δήμων που προέρχονται από συνένωση για μια πενταετία και χρηματοδοτείται κατά προτεραιότητα από το Νομαρχιακό Συμβούλιο.

5. Οι οφειλές από δάνεια του λογαριασμού του άρθρου 67 του Ν.Δ. 3033/1954 που χορηγήθηκαν στους ΟΤΑ που ενώθηκαν σε Δήμο και έχουν ο καθένας πληθυσμό μέχρι 10.000 κατοίκους διαγράφονται (πρόκειται για οφειλές του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων).

6. Στους νέους Δήμους χορηγούνται κατά προτεραιότητα άτοκα δάνεια από το Υπουργείο Εσωτ. Δημ. Διοίκησης και Αποκέντρωσης από τον ίδιο ως άνω λογαριασμό.

Το ύψος του δανείου ισούται με το άθροισμα των δανείων που εδικαιούτο οι ΟΤΑ που συνενώθηκαν.

7. Μπορεί να καταρτίζονται για την πληρωμή του προσωπικού του νέου Δήμου ειδικά προγράμματα επιχορήγησης από κρατικούς φορείς.

8. Ο χρόνος που απομένει μέχρι το τέλος της κοινοτικής και δημοτικής περιόδου από την εγκατάσταση της νέας αρχής στο νέο Δήμο που θα προκύψει από την διενέργεια εκλογών μέχρι την λήξη της δημοτικής και κοινοτικής περιόδου θεωρείται ως πραγματική υπηρεσία των Δημάρχων και των Προέδρων των ΟΤΑ που συνενώθηκαν και αυτοί εξακολουθούν να παίρνουν τα έξοδα παράστασης μέχρι τη λήξη της Δημοτικής ή Κοινοτικής περιόδου για την οποία εκλέχθηκαν ο χρόνος δε αυτός μετράει ως συντάξιμος για την απονομή της χορηγίας.

Τα έξοδα παράστασης καταβάλλονται στους Προέδρους των ΟΤΑ που συνενώθηκαν από τον νέο Δήμο.

9. Μπορεί επίσης ο νέος Δήμος να συστήσει σε κάθε τώως ΟΤΑ από τον οποίο προήλθε, τοπικό νομικό πρόσωπο εφόσον ο ΟΤΑ αυτός έχει πληθυσμό πάνω από 200 κατοίκους.

10. Οι υπάλληλοι του νέου Δήμου που προήλθε από συνένωση προέρχονται από τους υπαλλήλους των συνενωμένων ΟΤΑ οι οποίοι καταλαμβάνουν αντίστοιχες οργανικές θέσεις σύμφωνα με τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τους του νέου οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας του νέου Δήμου.

11. Σε καθένα από τους πρώην ΟΤΑ που συνενώνονται σε Δήμο πλην του ΟΤΑ που ορίζεται ως έδρα του νέου Δήμου, εκλέγεται πάρεδρος ανεξάρτητα από τον πληθυσμό των συνοικισμών του.

Αυτός ο πάρεδρος είναι και Πρόεδρος του νομικού προσώπου που συνιστάται στον νέο Δήμο όπως αναφέρα πιο πριν.

12. Καθιερώθηκε η δυνατότητα παροχής εξόδων παράστασης στους Αντιδημάρχους των Δήμων που προέρχονται από συνένωση ανεξαρτήτως πληθυσμού του νέου Δήμου. Τα αποτελέσματα της συνένωσης των ΟΤΑ με βάση την εθελοντική μέθοδο υπήρξαν πενιχρότατα.

Σήμερα διαπιστώνει ο καλόπιστος παρατηρητής αλλά και ο ειδικός, πως επιβάλλεται να χαραχθεί μια νέα στρατηγική για τις συνενώσεις με την κινητοποίηση όλων όσων εμπλέκονται στην διαδικασία και με συνεχή ενημέρωση των αιρετών αλλά και του πληθυσμού σε τοπικό επίπεδο.

Παράλληλα όμως θα πρέπει ο καθένας μας να αντιληφθεί και να γίνει κοινή συνείδηση πως η Εθνική Πολιτική και στο θέμα αυτό θα αρχίσει να προδιαγράφεται νομοτελειακά από τις αποφάσεις των Βρυξελλών και πως τα όποια περιθώρια χάραξης Εθνικής στρατηγικής θα περιορίζονται δραματικά από τις θεσμικές παρεμβάσεις και στο ζήτημα αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρεμβάσεις που θα έχουν σαν στόχο να θέσουν τέρμα μια για πάντα σε αυτού του είδους την κακοδαιμονία όχι μόνο της Ελληνικής Διοίκησης αλλά κυρίως της Ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Το τακτικό συνέδριο της Ρόδου με τα πορίσματά του και τις προτάσεις του έδειξε τον δρόμο:

«Κατάργηση των Κοινοτήτων κάτω των 300 κατοίκων ύστερα από συστηματική ρύθμιση».

«Καθορισμός μεταβατικού σταδίου προαιρετικής συνένωσης των ΟΤΑ με χρονικό ορίζοντα το τέλος της διανυόμενης δημοτικής και κοινοτικής περιόδου με σοβαρά κίνητρα και αντικίνητρα».

«Μετά την παρέλευση της χρονικής αυτής περιόδου και εφόσον δεν υπάρξουν θετικά αποτελέσματα προτείνεται η υποχρεωτική συνένωση των ΟΤΑ».

Αυτή είναι σήμερα η πρότασή μας και η αναγκαία εξέλιξη.

Αυτή ας γίνει άμεσα πράξη και θεσμός ως θεσμικό εργαλείο στα χέρια μιας σύγχρονης και πραγματικής αυτοδιοικητικής κοινωνίας των πολιτών.

• τι έγραψαν οι εφημερίδες • τι έγραψαν οι εφημερίδες • τι έγραψαν οι εφημερίδες • τι έγραψαν οι εφημερίδες •

«ΤΙΤΑΝΗ» 147/31-3-96

Η επαρχία Μαργαριτίου

Δεν είναι σχήμα λόγου. Όποιο κομμάτι της Επαρχίας Μαργαριτίου κοιτάξει κανείς θα δει να το βρέχει δάκρυ. Και δακρύζει η επαρχία αυτή αφού ζει χρόνια την εγκατάλειψη και την αδιαφορία τόσο του επίσημου κράτους όσο και των τοπικών φορέων.

Αδιαφορία αδικαιολόγητη και εγκατάλειψη ανεξήγητη. Και άλλες φορές έχουμε αποδείξει με επιχειρήματα ότι το κομμάτι αυτό της Θεσπρωτικής γης είναι σε θέση, με τη σχετική υποδομή, να καταστεί όχι μόνο αυτόνομος στον οικονομικό και παραγωγικό τομέα, αλλά και τροφοδότης σε εθνική κλίμακα.

Για το λόγο αυτό δεν υπάρχει εξήγηση για την κρατική εγκατάλειψη. Αφού το παράλογο Ελληνικό Κράτος υποφέρει κυρίως από την ανάγκη εισαγωγών προϊόντων τα οποία είναι σε θέση να τα παράγει το ίδιο. Τελευταία όμως με παραλείψεις και ενέργειες της κρατικής εξουσίας και με την ανοχή των τοπικών φορέων, επιτελείται άλλο ένα έγκλημα σε βάρος της δακρύβρεχτης αυτής επαρχίας. Ξεκόβεται από την υπόλοιπη Θεσπρωτία στην προσπάθεια αναβάθμισής μέσα από τα Ευρωπαϊκά προγράμματα στήριξης. Δεν προγραμματίζεται ούτε ένα έργο σύνδεσης της επαρχίας αυτής με το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, με την Εγνατία Οδό ή και ακόμη με τα μεγάλα τουριστικής σημασίας έργα που έχουν θέση σαν στόχο οι αρμόδιοι. Ακόμη και αυτό το πολυδιαφημισμένο έργο του αρδευτικού του κάμπου του Μαργαριτίου είναι αμφίβολο αν ποτέ εκτελεστεί. Εμείς τι να πούμε; Μόνο τη λέξη ΕΛΕΟΣ.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ 7634/4-4-96

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Για το Αγροτικό Ιατρείο Μαργαριτίου κάποτε είχαμε γράψει: Όταν συννεφιάζει στην Μουργκάνα εδώ πλημμυρίζει. Ετσι και έγιναν μερικά και ορισμένα μπαλώματα, αλλά τα μπαλώματα έτυχε να είναι σάπια.

Με αυτό τον τρόπο πήγαν χαμένα τα πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές που διατέθηκαν για εργασίες εξωραϊσμού του Αγροτικού μας Ιατρείου πριν λίγο καιρό.

Τώρα μας είναι απαραίτητη μια (1) βαρκούλα.

Πάντως έχει και ένα καλό: Από τη μια μεριά μπαίνουν τα νερά στο χώρο του Ιατρείου και από την άλλη βγαίνουν, έχουν ομαλή και ακίνδυνη έξοδο.

Με τον τρόπο αυτό η βαρκούλα μας χρειάζεται να βρίσκεται στο Ιατρείο εποχιακά δηλαδή μόνο τους χειμερινούς μήνες και όταν βρέχει.

Ένας Μαργαριτώτης

«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» 7645/17-4-96

Στην Εγνατία Οδό, που άρχισε να κατασκευάζεται στο Νομό Θεσπρωτίας εδώ και δύο χρόνια, το αρχικό σχέδιο προβλέπει την κατασκευή κόμβου στο χωριό Μεσοβούνι.

Η δικαιολογητική βάση της απόφασης αυτής αφορά τόσο τεχνικά στοιχεία (κατάλληλο έδαφος) όσο και αναπτυξιακά.

Πράγματι, με τον κόμβο εξυπηρετούνται τώρα πολλά χωριά στην παραλιακή Θεσπρωτία, αλλά και στην ενδοχώρα αυτής. Επίσης ο χώρος πλησίον του κόμβου είναι κατάλληλος για τη δημιουργία και λειτουργία είτε βιομηχανικής περιοχής είτε βιομηχανικού πάρκου.

Τέλος ο κόμβος εξυπηρετεί μεταξύ άλλων και τα τουριστικά παράλια Θεσπρωτίας, Πάργας και Πρέβεζας. Την τελευταία χρονική περίοδο κυκλοφορούσαν πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες, υπάρχει σκέψη να ακυρωθεί η κατασκευή του εν λόγω κόμβου.

Στην προοπτική αυτή αντιδρούν πολλοί φορείς της περιοχής, οι οποίοι θεωρούν ότι μια τέτοια εξέλιξη θα απομονώσει την επαρχία Μαργαριτίου από την υπόλοιπη Θεσπρωτία. Ήδη το Συμβούλιο Περιοχής της 2ης Εδαφικής Περιφέρειας αποφάσισε ν' αντιδράσει δυναμικά σε κάθε τέτοια προσπάθεια.

Ακόμα με κοινό τους υπόμνημα, που έστειλαν στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. Κώστα Λαλιώτη 13 εκπρόσωποι ΟΤΑ και κοινωνικών φορέων της περιοχής, εξηγούν αναλυτικά τους λόγους που επιβάλουν την κατασκευή του κόμβου. Τέλος τη δική του φωνή προσθέτει και ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Ενοικιαζομένων Δωματίων και Διαμερισμάτων Ηγουμενίτσας με σχετικό έγγραφο που απέστειλε προς τον κ. Λαλιώτη.

Η εφημερίδα μας δηλώνει ότι τάσσεται στο πλευρό των ενδιαφερομένων τοπικών φορέων γιατί βρίσκει δίκαιο το αίτημά τους και θα αγωνισθεί μαζί τους για την κατασκευή κόμβου στην περιοχή Μεσοβουνίου.

ΤΙΤΑΝΗ 149/21-4-96

ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΤΗ ΤΙΤΑΝΗ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

Άμεση ήταν η αντίδραση του Νομάρχη Νίκου Τσώνη, σε πρωτοσέλιδο σχόλιό μας. Είναι μια πράξη που τον τιμά ιδιαίτερα. Βέβαια ο στόχος του σχολίου δεν ήταν να προκαλέσει απάντηση, αλλά να ευαισθητοποιήσει τους αρμόδιους φορείς, ώστε να εκδηλωθεί άμεσα και έμπρακτο ενδιαφέρον απ' αυτούς για την περιοχή του Μαργαριτίου, την οποία, παρά το μακροσκελή κατάλογο των προγραμματισμένων έργων, που επισυνάπτει ο Νομάρχης (τον οποίο δεν το δημοσιεύουμε για οικονομία χώρου) θεωρού-

με αδικημένη και εγκαταλειμμένη. Η απάντηση του Νομάρχη αναφέρει:

Κύριε Διευθυντά

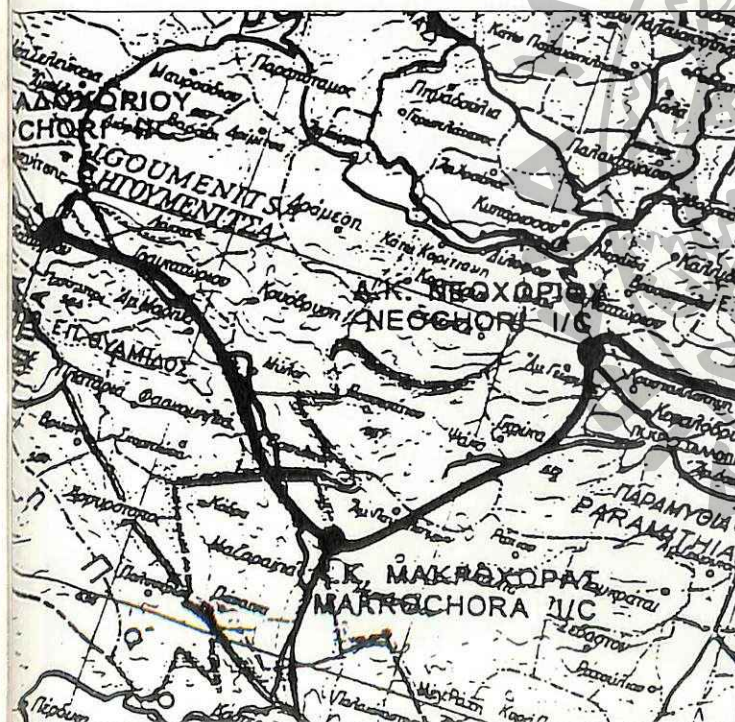
Με αφορμή το πρωτοσέλιδο σχόλιο της έγκριτης εφημερίδας σας, στο υπ. αρ. 147 φύλλο με τίτλο «Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» να μου επιτρέψετε προς ορθότερη ενημέρωση των αναγνωστών σας, να παραθέσω τις παρακάτω σκέψεις και στοιχεία.

Η επαρχία Μαργαριτίου, αλλά πλέον και η ευρύτερη περιοχή του Συμβουλίου Περιοχής Μαργαριτίου όχι μόνο δεν ξεκόβεται από την υπόλοιπη Θεσπρωτία, όχι μόνο δεν επιτελείται έγκλημα εις βάρος της, όχι μόνο δεν εγκαταλείπεται αλλά με μια σειρά προγραμματισμένων και διαρκών παρεμβάσεων με πλήρη συνεργασία με τους φορείς της περιοχής, αποκτά σημαντικό ρόλο αλλά αναδεικνύει και τις δικές της παραγωγικές και οικονομικές δυνατότητες με βελτίωση και του κοινωνικού της εξοπλισμού.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στο σύνολό της δείχνει έκδηλο και έμπρακτο το ενδιαφέρον της, αλλά και ο ίδιος ο Νομάρχης παρακολουθεί σε εβδομαδιαία βάση και από κοντά την πορεία των δραστηριοτήτων μας στο Συμβούλιο Περιοχής Μαργαριτίου. Σας γνωρίζουμε και πάλι ότι στο ΠΕΠ Ηπείρου και ύστερα από τη δική μας πρόταση υπάρχει προγραμματισμένο το έργο οδοποιίας Ηγουμενίτσα - όρια Νομού με Πρέβεζα (παραλιακή οδός) με το ποσό των 2,1 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Επίσης, το έργο του αρδευτικού του κάμπου Μαργαριτίου,

Χάραξη Εγνατίας στη Θεσπρωτία

Με εκτίμηση
Ο Νομάρχης
Νίκος Τσώνης

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τα «NEA TOY MARGARITIOY» ευχαριστούν τις Θεσπρωτικές εφημερίδες που ασχολούνται με το Μαργαρίτι και την περιοχή του καθώς και το κύριο Νομάρχη για την απάντησή του για την οποία θέλουν να επισημάνουν πως δεν αναφέρεται καθόλου στον κίνδυνο να μην κατασκευαστεί ο κόμβος του Μεσοβουνίου και η συνδετήριος Εγνατίας Παραλιακής Εθνικής οδού.

Κύριε Νομάρχη, ο κόμβος και η συνδετήριος είναι βασικά για την Ήπειρο έργα. Μια ματιά στον παρακείμενο χάρτη θα σας πείσει. Γι' αυτό μη δέχεστε με κανένα τρόπο την κατάργησή τους. Υιοθετήστε τις απόψεις μας και μπειτε μπροστά στον αγώνα που πρέπει να κάνουμε για να πεισθούν οι αρμόδιοι να εκτελεστεί αυτό το έργο. Κάθε ολιγορία θα μας βαρύνει έναντι του τόπου και των επερχόμενων γενεών.

ειδήσεις – σκέψεις – σχόλια • ειδήσεις – σκέψεις – σχόλια

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΩΝ

Η Ομάδα Γυναικών Μαργαριτίου, εκφράζοντας την ενδόμυχη επιθυμία όλων των συμπαιριωτών, αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να οργανώσει συνάντηση - γλέντι των ξενητεμένων και των κατοίκων της Κοινότητάς μας, μέσα στον Ιούλιο, στην οποία καλούνται να συμμετάσχουν οι όπου γης ξενητεμένοι Μαργαριτιώτες.

Η Ομάδα Γυναικών, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, κυρίως στον οικονομικό τομέα, θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επιτυχία και την ευρύτερη δυνατή συμμετοχή στη συνάντηση, διότι έχει επίγνωση της σπουδαιότητας της τόνωσης, σε κάθε ευκαιρία, των δεσμών μεταξύ του τόπου που μας γέννησε και των παιδιών του, όπου και αν αυτά βρίσκονται, και έχει την πρόθεση η εκδήλωση να οργανώνεται σε ετήσια βάση και να γίνει θεσμός.

Για τους λόγους αυτούς, η Ομάδα Γυναικών απευθύνει έκκληση προς κάθε κατεύθυνση και προς όλους που θέλουν και μπορούν να την συνδράμουν, για την επιτυχία της εκδήλωσης, της οποίας αναλαμβάνει την πρωτοβουλία οργάνωσης.

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΛΙΝΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Η Αδελφότητα Μαργαριτιωτών εκφράζει τα πλέον θερμά της συγχαρητήρια προς την Ομάδα Γυναικών Μαργαριτίου για την πρωτοβουλία της, της οργάνωσης της «Ημέρας του Ξενητεμένου», και δηλώνει ότι θα υποστηρίξει, μέσα στα όρια των δυνατοτήτων της, με κάθε τρόπο την εκδήλωση. Κρίνει επίσης αναγκαίο να ενισχύσει και να προβάλει την έκκληση της Ομάδας Γυναικών προς κάθε δυνάμενο να συνδράμει την πράγματι αξιόλογη και πρωτοποριακή πρωτοβουλία της Ομάδας.

Ελάτε να γλεντήσουμε όλοι μαζί πιο δυναμικά απ' ό,τι δείχνουν οι φωτογραφίες.

Φωτογραφίες από το πανηγύρι του Αϊ Γιάννη στο Γερακάρι που οργάνωσε η ομάδα γυναικών.